Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις



Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 4 – 11/1/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Το άγχος για τις ζημιές και τα σκάνδαλα των τραπεζών

Κατά τη διάρκεια των διακοπών, οι αναφορές στην οικονομική κρίση και τη σχέση με την τρόικα περιστράφηκαν γύρω από τις τράπεζες με δύο τρόπους: για το ύψος του ποσού που θα αποφασιστεί ότι χρειάζεται η κυπριακή οικονομία για τις ζημιές των τραπεζών και για την έρευνα για τις τράπεζες.



Οι διαφωνίες, η υπογραφή Μνημονίου και τελικά, τα αποθέματα πάνε και παρακάτω

Όσον αφορά στο ποσό, στο οποίο θα καταλήξουν ότι χρειάζεται η Κυπριακή Δημοκρατία, φαίνεται να υπάρχει αισθητή ακόμα διαφορά και στο εσωτερικό της τρόικα - με το ΔΝΤ να διαφοροποιείται για την βιωσιμότητα του χρέους - αλλά και στις εκτιμήσεις της τρόικα και της κυπριακής πλευράς. Σε αυτό το πλαίσιο, η κυπριακή διαπραγματευτική ομάδα επιστρατεύει και ερμηνείες της μεθοδολογίας της PIMCO, για να πείσει ότι το ποσό, το οποίο χρειάζονται οι τράπεζες, είναι πιο κοντά στο ήπιο και όχι στο ακραίο σενάριο της PIMCO. Αυτές οι διαφωνίες φαίνεται ότι σπρώχνουν την υπογραφή του μνημονίου, πέρα από το Φεβρουάριο. Ήδη, ο Σιαρλή διαβεβαίωσε ότι υπάρχουν κρατικά αποθέματα για τους επόμενους μήνες, και μετά είπε ότι γίνονται και διευθετήσεις για το Μάρτιο. Στο τέλος, θα φανεί ότι το σενάριο, το οποίο είχε η Καθημερινή, ότι δηλαδή τα αποθέματα ή οι διαθέσιμες πηγές εισοδημάτων - με δεδομένο ότι το κράτος θα έχει έσοδα την επόμενη περίοδο - αρκούν τουλάχιστον μέχρι τον Ιούνιο.

Εξωτερικές ισορροπίες και εσωτερικές φούσκες

Το όλο ζήτημα ενδέχεται, ωστόσο, να έχει και ευρύτερες περιπλοκές, καθώς φαίνεται ότι και η Ρωσία θα ήταν διατεθειμένη να συμμετάσχει σε πακέτο διάσωσης των

τραπεζών, αλλά φαίνεται να υπάρχει και απροθυμία στην κεντρική Ευρώπη για ότι ονομάζεται «διάσωση του κυπριακού φορολογικού παραδείσου». Οπότε, η πίεση για τον εταιρικό φόρο ενδέχεται να επανέλθει, όπως και πίεση για έλεγχο του τραπεζιτικού συστήματος.

Στο εσωτερικό, το πρόβλημα έχει να κάμει και με μια ενδεχομένως συγκαλυμμένη φούσκα ακινήτων, όπως αναφέρεται στο σχετικό κείμενο πιο κάτω. Οπότε, η διαπλοκή των τραπεζών με πολλούς παράγοντες που διευκόλυναν τη δημιουργία φούσκας είναι, επίσης, πιθανόν να αρχίσει να διαρρέει – προκαλώντας νέες ανησυχίες και άγχος στα δίκτυα, που οικοδόμησαν το πλαίσιο της διαπλοκής, που οδήγησε τις τράπεζες και μετά την οικονομία στην κρίση.

Και μερικοί τραπεζίτες έπαιζαν κόλπα του χρηματιστηρίου του 1999, ακόμα και πρόσφατα: ο τραπεζίτης που πούλησε τα αξιόγραφα, πριν χάσουν την αξία τους και οι ευθύνες της επιλεκτικής πληροφόρησης

Ήδη, την Κυριακή 6/1/2013 διέρρευσε νέο σκάνδαλο με τα αξιόγραφα, ενώ τη Δευτέρα ήταν προγραμματισμένο να ξεκινήσει[1] η πρώτη αγωγή για το θέμα με κατηγορούμενους τους Ορφανίδη, Βγενόπουλο και άλλους αξιωματούχους της Λαϊκής Τράπεζας. Φαίνεται ότι, όταν οι τράπεζες συνειδητοποίησαν ότι δεν είχαν τα απαιτούμενα κεφάλαια, παραπλάνησαν, με υποσχέσεις εύκολων κερδών, μερίδα καταθετών τους – και τώρα, τα επενδυμένα κεφάλαια έχουν χαθεί στη μαύρη τρύπα των ζημιών ή των προσπαθειών καλύψεων των ζημιών. Και αφού τα ΜΜΕ συγκάλυπταν τα τραπεζιτικά σκάνδαλα, τα θύματα των αξιογράφων δεν είχαν ικανοποιητική πληροφόρηση, ούτε από τους παράγοντες των τραπεζών, ούτε από τη Δημόσια Σφαίρα. Και αν ευθύνονται στις τράπεζες για ελλιπή πληροφόρηση, προφανώς, η ευθύνη είναι πολύ πιο διάχυτη θεσμικά – όπως έγινε και με την περίπτωση του Χρηματιστηρίου,

Την είδηση αποκάλυψε η Χαραυγή. Σύμφωνα με το κείμενο, ένας «μεγαλοτραπεζίτης», ο οποίος εμπλέκονταν (ήταν «βασικός και κύριος συντελεστής») στη μετατροπή των καταθέσεων σε αξιόγραφα, πούλησε ένα πακέτο ενός εκατομμυρίου ευρώ σε αξιόγραφα, τα οποία κατείχε, σε «ανύποπτο χρόνο, προτού έρθουν στην επιφάνεια τα κεφαλαιουχικά ελλείμματα της τράπεζας». Ουσιαστικά, φαίνεται ότι ο «τραπεζίτης», αφού είχε την εσωτερική πληροφόρηση για τις ζημιές και τα ελλείμματα των τραπεζών, ήξερε ότι θα ζητούσαν στήριξη από το κράτος και στη διαδικασία θα έχαναν από την αξία τους. Έτσι, όπως κάνουν

[1] Τελικά η ακρόαση αναβλήθηκε για το Φερβουάριο.

συνήθως και στο χρηματιστήριο, πούλησε πριν να πέσει η τιμή – έχοντας επιπλέον πληροφορίες, τις οποίες τα ΜΜΕ προσεκτικά απέκρυβαν από τους υπόλοιπους καταθέτες. Το ότι, ουσιαστικά, οι τράπεζες επανέλαβαν, ακόμα και λίγο πριν να αποκαλυφθούν τα σκάνδαλα τους, ένα κόλπο ανάλογο του χρηματιστηρίου (παραπλανητικές υποσχέσεις για κέρδη, ενώ κάποιοι «εσωτερικοί» ήξεραν την επερχόμενη πτώση τιμών και έβγαζαν κέρδος από τη φούσκα που έφτιαξαν), είναι εκφραστικό του πού οδήγησε η συγκάλυψη εκείνου του σκανδάλου.

Και φυσικά, μερικοί φοβούνται την έρευνα για τις Τράπεζες

Το άλλο διασταυρωμένο θέμα είχε να κάμει με την έρευνα για τις τράπεζες. Ήδη, μερίδα του τραπεζιτικού κατεστημένου πίεζε από τον Αύγουστο μέσα από τη δεξιά, τον Ν. Παπαδόπουλο και μια μερίδα των ΜΜΕ, που εκφράζουν τον τραπεζιτικό κεφάλαιο - ο Πολίτης και η Αλήθεια, κατά κύριο λόγο και σε διάφορους βαθμούς άλλες εφημερίδες - προσπάθησαν, είτε να περιορίσουν, είτε να μετατοπίσουν την έμφαση για τα σκάνδαλα των τραπεζών. Η Αλήθεια είχε ξεκινήσει και την προσπάθεια συγκάλυψης του Ορφανίδη, όταν αρνείτο να παραδώσει τους υπηρεσιακούς του υπολογιστές για έρευνα, ενώ ο Πολίτης είχε ένα μνημειώδες πρωτοσέλιδο στις 2/9/2012, όπου απειλούσε ότι η κριτική προς τις τράπεζες αποτελούσε «αυτοκτονία».

Ο καθένας με τα συμφέροντα που εξυπηρετεί. Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να αναφερθεί ότι ο κ. Ορφανίδης δεν έχει παραδώσει ακόμα τους σκληρούς δίσκους των υπηρεσιακών του υπολογιστών. Σε μια άλλη χώρα, (όπως έγινε τη Γερμανία) η εισαγγελία θα παρέμβαινε και θα ζητούσε την τήρηση του νόμου. Πάντως, ο Γενικός Εισαγγελέας είπε ότι θα κινηθεί και νομική διαδικασία, αν προκύπτουν ευθύνες από τις έρευνες για τις τράπεζες – και φαίνεται, ότι υπάρχει η σαφής βάση για τέτοιες προεκτάσεις.

Σε αυτό το πλαίσιο, το μπλοκ των τραπεζιτών κινητοποιήθηκε. Οι εκπρόσωποί τους στην πολιτική, όπως ο Ν. Παπαδόπουλος, ξαφνικά, θυμήθηκαν να ασχοληθούν με το ποσό που θα χρειαστούν οι τράπεζες – αλλά για να προσπαθήσουν να μετατοπίσουν την έμφαση. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Ν. Παπαδόπουλος δήλωνε τον Ιούλιο ότι η τρόικα «ήρθε να βοηθήσει». Αυτό που φαίνεται να συνειδητοποιεί, με άγχος, το τραπεζικό μπλοκ είναι ότι τα λάθη και οι κερδοσκοπικές κινήσεις των τραπεζών φαίνονται να ανοίγουν τις κλειστές πόρτες των τραπεζιτικών κυκλωμάτων. Και η πίεση, αυτήν τη φορά, δεν είναι εσωτερική για να τη λογοκρίνουν με τα ελεγχόμενα ΜΜΕ. Αυτοί, τους οποίους θεωρούσαν ως εξωτερικούς σύμμαχους (η τρόικα) στην

αντιπαράθεση με την αριστερή κυβέρνηση, δείχνουν ότι δεν τους ενδιαφέρουν, ιδιαίτερα, τα μικροσυμφέροντα μερικών στην ανατολική Μεσόγειο.

Σε μια πρώτη κίνηση μετατόπισης της έμφασης, ο Ν. Παπαδόπουλος ανακοίνωσε ότι θα γίνει συνεδρία της επιτροπής οικονομικών για τη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους. Έτσι, ένας δικηγόρος μιας τράπεζας θα προσπαθήσει, ξανά, να μετατοπίσει την έμφαση από τις τράπεζες, αλλά και από τα σκάνδαλα, που μπορεί να έχει αποκαλύψει η έρευνα. Η είδηση προβλήθηκε πρωτοσέλιδα από το Φιλελεύθερο, στις 29/12/2012, με τίτλο «Παρεμβαίνει η Βουλή στο ύψος του δανείου». Στο τέλος, ωστόσο, υπήρχε και η ανακοίνωση της Κεντρικής Τράπεζας, που έθετε, γενικά, το ζήτημα, αλλά η εστίαση ήταν έκδηλη: «Μια μικρή ομάδα προσώπων προσπαθεί να παραπληροφορήσει το κοινό, εμφανιζόμενη ως υπερασπιστής των τραπεζιτών του παρελθόντος…»

Ο Ν. Παπαδόπουλος προσπάθησε να απαντήσει, κάνοντας μια νέα γκάφα. Στη δήλωσή του κατέληξε με την εξής διατύπωση:

> *«Γνωρίζουμε ότι το ποσό στήριξης του κράτους των €10 δις δεν μπορεί να μειωθεί, αφού δεν μπορούν να περιοριστούν οι ανάγκες αναχρηματοδότησης και τα ελλείμματά του. Το μόνο ποσό που μπορεί να περιοριστεί είναι το ποσό στήριξης του τραπεζικού συστήματος*" http://www.sigma live.com/news/politics/23099

Είναι γνωστό, ωστόσο, για ένα μήνα τώρα, ότι τα 10 δις τα χρειάζονται οι τράπεζες και όχι το κράτος. Τα ΜΜΕ λογόκριναν και φυσικά, δεν σχολίασαν τη γκάφα του προέδρου της επιτροπής οικονομικών της βουλής. Εκείνες τις μέρες, είχε αρχίσει και ο Ορφανίδης να ξαναπεριφέρεται στις τηλεοπτικές εκπομπές, που του προσφέρουν χρόνο για να επαναλαμβάνει τον εαυτό του, σε ένα πλαίσιο που οι οφθαλμοφανείς ερωτήσεις δεν αρθρώνονται. Και όταν ο νυν Διοικητής της Κεντρικής αναφέρθηκε στις ευθύνες των τραπεζών, η χορωδία της υπεράσπισής τους αντέδρασε.

Πάντως, για το ζήτημα των τραπεζών, φαίνεται να κινούνται και οι Γερμανοί –τόσο τα ΜΜΕ, όσο και πολιτικοί παράγοντες. Σχετική δήλωση έκανε και ο Υπουργός Εξωτερικών. Και είναι σαφές, ότι η έμφασή τους είναι ο «τραπεζιτικός τομέας».

Ντοκουμέντο από την εποχή του Χρηματιστηρίου: πώς φτιάχνονται οι «τιμές» με πρωινό καφέ και τί πληρώνεις, όταν αφήνεις τις τράπεζες χωρίς έλεγχο



Η ατιμωρησία των παρανομιών του Χρηματιστηρίου αποθράσυνε τις τράπεζες και τον πολιτικό/οικονομικό τους περίγυρο και δημιούργησε πρόσφορο έδαφος, για τη μετέπειτα καταστροφική αγορά ελληνικών ομολόγων και τη δημιουργία της φούσκας των ακινήτων, μέσω της ανεξέλεγκτης δανειοδότησης εταιρειών ανάπτυξης γης (developers) και της ύποπτης αναδιάρθρωσης των μη εξυπηρετούμενων δανείων τους.

Σύμφωνα με ένα πόρισμα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, αριθμός χρηματιστών αντάλλαζε πληροφορίες και συμφωνούσε τη στήριξη τιμών μετοχών το 2000. Το πόρισμα, το οποίο αναφέρεται σε διερεύνηση "ενδεχόμενης παράβασης της Τράπεζας Κύπρου και / ή αξιωματούχων της, του Νόμου 67 και 68 των περί Αξιών και χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου Νόμου του 1993 - 2000, κατά το έτος 2000", στάλθηκε στην Νομική Υπηρεσία και έμεινε σε κάποιο συρτάρι, παρά τη σοβαρότητα των στοιχείων που περιλαμβάνονται σε αυτό. Δεν έχει τιμωρηθεί κανένας από τους γνωστούς και επώνυμους ενόχους, στους οποίους το πόρισμα, άμεσα ή έμμεσα, καταλογίζει ευθύνες για σωρεία παραβιάσεων των περί ΧΑΚ και Κεντρικής Τράπεζας νόμων και κανονισμών.

Η Δέφτερη Ανάγνωση αναγνωρίζοντας τη σημασία της ενημέρωσης για το τί ακριβώς έγινε τότε, ξεκινά τη δημοσιοποίηση σε συνέχειες, ηχογραφημένων συνομιλιών αξιωματούχων της Τράπεζας Κύπρου, που συμπεριλαμβάνονται στο πόρισμα της

Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, η οποία παραδόθηκε στο Γενικό Εισαγγελέα, κ. Πέτρο Κληρίδη στις 5 Σεπτεμβρίου 2005. Σημειώνουμε ότι Πρόεδρος της Δημοκρατίας το 2005 ήταν ο Τάσσος Παπαδόπουλος, ο οποίος ήταν ταυτόχρονα και ο νομικός Σύμβουλος μιας εκ των δύο μεγαλύτερων κυπριακών τραπεζών, όπως δείχνει η ετήσια έκθεση της Λαϊκής Τράπεζας για το 2005 στην σελίδα 4. http://www.laiki.com/web/w3sr.nsf/Lookup/laikiAR05 eng.pdf/$file/laikiAR05-eng.pdf

Ηχογραφημένη συνομιλία μεταξύ Σταύρου Αγρότη (ΣΑ), Μαίρης Δημητρίου (ΜΔ) και Στέλιου Χριστοδούλου (ΣΧ), στις 12 Οκτωβρίου του 2000, η ώρα 9:34". Όλοι στελέχη της CISCO (η οποία ανήκει στην Τράπεζα Κύπρου).

Σταύρος Αγρότης: Hello.
Στέλιος Χριστοδούλου: Σταύρο. Μιλώ με την Μαίρη, είμαστε in conference.
ΣΑ: Ναι;
ΣΧ: Το λοιπόν, πάνω στην πρωινή κουβέντα η Μαίρη λέει CLR, Δήμητρα, Ελληνική.
Μαίρη Δημητρίου: Να σου πω, Σταύρο. CLR να το χειριστώ εγώ, ευχαρίστως.
ΣΑ: Όχι, να σου πω. Ήδη, ήδη. Με έπιασε ο Χρίστης το πρωί.
ΜΔ: Χατζημιτσής;
ΣΑ: Ναι, ναι. Μίλησαν με CLR, μίλησαν με την Sharelink, μίλησαν με την Ελληνική και μου είπε ακόμα...
ΜΔ: Όταν λέμε "μίλησαν", τί υποσχέσεις έδωσαν;
ΣΑ: Ήρθαν και είπαν ότι "**κοιτάξτε, είναι σημαντικό για εμάς να είναι η τιμή μας σε εκείνα τα επίπεδα και please μην πουλάτε".**
Δεν τους είπαν να αγοράσουν.
ΜΔ: Ναι, αλλά...
ΣΑ: Περίμενε. Μίλησαν ψες την νύχτα με τον Κώστα τον Τουμπουρή και είπαμε να μιλήσουμε σήμερα. Η Ελληνική... είμαι μιλημένος, μου είπε το Λευκόνοικο.
ΜΔ: Ναι, άκου να δεις, όμως, Σταύρο μου. Το vague (αόριστο - ασαφές) που μιλούμε, επειδή από πείρα μιλώ, δεν πολυστέκουν. Πρέπει να είναι νούμερα. Η CLR θα τους δώσουμε σαν Group, θα αγοράσουμε 3,5 εκατομμύρια μετοχές. Δεν νομίζω ότι έχει άλλον τώρα που πάει να βάλει σε έτσι μετοχή 3,5 εκατομμύρια μετοχές στην εταιρεία τους. Άρα, εγώ ακόμα τα λεφτά δεν τους τα έδωσα.
ΣΑ: Ok.

ΜΔ: Και ... sorry, scratch my back to scratch yours (σ.σ. μεταφορικά "κάνε μου την χάρη να σου την κάνω και εγώ"). Αλλιώς θα τα αλλάξω τα ποσά.

ΣΑ: Πιάσε εσύ την CLR και πες τους, commit them to buy.

ΜΔ: Όχι, εγώ θέλω ποσά να τους πω. Τώρα με την Ελληνική. Εσύ ξέρεις ένα περίπου με την Ελληνική πόσα λεφτά έβαλε η Τράπεζα Κύπρου, they should act, όχι απλά να μην πωλούν, να αγοράσουν ένα εκατομμύριο μετοχές, ας πούμε.

ΣΑ: Εκάμαν το και χθες.

ΜΔ: Δήμητρα. I do not trust Χατζηξενοφώντος.

ΣΑ: Όχι. I do. Θα τον πιάσω εγώ.

ΣΧ: Όπως είπα και το πρωί. Ο κίνδυνος είναι ότι αν πάμε all out σήμερα θα γίνουν όλοι traced (εντοπιστούν) αύριο. Εγώ προτιμώ να κλείσω 6,20 σήμερα και να μουντάρω αύριο.

ΜΔ: Όχι. Καλύτερα να μην πάει πολύ κάτω, να αφήσουμε και περιθώρια για αύριο.

ΣΑ: Καλά. Εσύ μίλα με CLR, εγώ να μιλήσω με Ελληνική και Λευκόνοικο. Εσύ θα βάλεις λίγα μέσα; (σημείωση του λειτουργού της ΕΚ αναφέρει σε αυτό το σημείο ότι "είναι προφανές ότι αναφέρεται σε χαρτοφυλάκια τα οποία διαχειρίζεται ή έλεγχε η CISCO").

ΜΔ: Θα δω όλα μου τα περιθώρια και θα βάλω, ναι.

ΣΑ: Ok.

ΜΔ: CLR. Με ποιόν μίλησε ο Χατζημιτσής;

ΣΑ: Μίλησε με τον Ντίνο.... που ήταν τράπεζα για να τους μιλήσει, αλλά ο Κώστας είναι πιο κατάλληλος και πιο reliable.

ΜΔ: Εντάξει.

ΣΑ: Λάμπρος is not, Κώστας is.

ΜΔ: Ναι. Εγώ κρατώ τα. Άμα θέλω δεν τους δίνω λεφτά.

ΣΑ. Ok.

Το κεφάλαιο προτιμά η φορολόγηση να φορτωθεί στους μικροϊδιοκτήτες, ενώ η παλιά φούσκα των ακινήτων πλανιέται επικίνδυνα

Αφού κατάφερε το κεφάλαιο, να ανασταλεί η ψήφιση του νομοσχεδίου για φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, πέρασε και σε νέα επίθεση διεκδικώντας τη διάχυση της φορολογίας σε όλο τον πληθυσμό. Και η εικόνα των developers που θα χρεοκοπήσουν, αρχίζει να παίζει και στα ΜΜΕ, ως προετοιμασία

της κοινής γνώμης για νέες πιέσεις φοροαπαλλαγών για τους πλούσιους. Όπως φαίνεται, ωστόσο, κάτω από την επιφάνεια υπάρχει ένα σοβαρότερο πρόβλημα που υποβόσκει (η φούσκα των ακινήτων του 2006-07) και στο οποίο, όπως και σε όλα τα προβλήματα αυτές τις μέρες, διαπλέκονται οι τράπεζες και τα επισφαλή δάνειά τους.

Οι προτάσεις της ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ φαίνεται να έχουν, ως στόχο την έμφαση στην ατομική ιδιοκτησία, αντί στη συνολική – να φορολογείται, δηλαδή, το ακίνητο, αντί το σύνολο της περιουσίας κάθε ιδιοκτήτη. Σύμφωνα με την καταγραφή των εισηγήσεων των ΚΕΒΕ-ΟΕΒ από τον οικονομικό Φιλελεύθερο, οι βασικές του θέσεις είναι:

1. «*Να φορολογηθούν όλοι ανεξαιρέτως…*
2. *Ο φόρος να είναι πληρωτέος ανά τίτλο ιδιοκτησίας και όχι αθροιστικά ανά ιδιοκτήτη*»

Αυτή η πρόταση της ΟΕΒ & ΚΕΒΕ, να μην φορολογείται η συνάθροιση των ακινήτων ανά ιδιοκτήτη σημαίνει, ουσιαστικά, ότι δεν θα μπορεί να στοχεύεται ο συσσωρευμένος πλούτος. Αν π.χ. φορολογούνται ακίνητα αξίας 150.000 και πάνω, ένας μεγαλοϊδιοκτήτης που έχει (σε ένα έστω υποθετικό σενάριο) 100 ακίνητα αξίας 100.000 δεν θα πληρώνει, ενώ αυτός που έχει μόνο ένα αξίας 200.000 θα υποχρεούται να πληρώσει. Ουσιαστικά, η στρατηγική τους φαίνεται να είναι ο διαμοιρασμός του βάρους - to spread the load - στους μικροϊδιοκτήτες.

Τί συμβαίνει στα ακίνητα: τα οικονομικά προβλήματα και η κρυφή φούσκα

Την Κυριακή 6/1/2013, ο οικονομικός Φιλελεύθερος είχε ένα ενδιαφέρον κείμενο, το οποίο πρόβαλε μεν τις θέσεις των developers, ότι δεν μπορούν να πληρώσουν (το οποίο έχει βάση για μερικούς στα πλαίσια της μη παροχής ρευστότητας από τις τράπεζες), αλλά αποκάλυπτε και ένα υπόγειο πρόβλημα που μεταφέρεται, και προφανώς, τώρα με τη διερεύνηση των κεφαλαιακών αναγκών των τραπεζών, αρχίζει να αναδύεται στην επιφάνεια.

Σύμφωνα με το κείμενο, οι υποχρεώσεις των εταιρειών ανάπτυξης γης έναντι των τραπεζών ξεπερνούν τα 6 δις. Ένα μέρος του ποσού, σύμφωνα με το κείμενο, *«αφορά εγγυήσεις που παραχώρησαν σε αγοραστές τους, την περίοδο που οι πωλήσεις των ακίνητων βρίσκονταν στο ζενίθ τους, αλλά σήμερα δεν μπορούν να ανταποκριθούν.»* Η περίοδος που οι «πωλήσεις των ακίνητων ήταν στο ζενίθ», αναφερεται, συνήθως, στην περίοδο της φούσκας των ακινήτων το 2006-07. Σε αυτό πλαίσιο, προκύπτουν και τα δάνεια, τα οποία ανάγονται, προφανώς, στην περίοδο 2006-07. Θα πρεπει, ωστόσο, να αναφερθεί ότι, συμφωνα με μερικούς παρατηρητές,

η φούσκα ξεκίνησε από το 2001, μετά το Χρηματιστήριο, όταν πολλά από τα κέρδη εκείνης της κομπίνας διοχετεύτηκαν στην αγορά ακινήτων. Σύμφωνα με το Φιλελεύθερο *«μέρος αυτών των ποσών, είναι αμφίβολο αν μπορούν να εξοφληθούν από μέρους των επιχειρηματιών λόγω της οικονομικής κρίσης.»* Το ζήτημα, ωστόσο, είναι πώς συνεχίζουν να υπάρχουν αυτά τα προβληματικά δάνεια 6-7 χρόνων. Όπως παρατηρήθηκε και σε άλλες χώρες, όπου οι τράπεζες έδιναν δάνεια για σύντομη κερδοσκοπία, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν τις μακροπρόθεσμες συνέπειες, η συγκάλυψη του προβλήματος έπαιρνε την πρακτική της ανανέωσης των επισφαλών δανείων: «*Οι τράπεζες... έχουν κάθε κίνητρο να επαναχρηματοδοτούν κακές επενδύσεις, αφού η διακοπή της χρηματοδότησης θα οδηγούσε σε άμεση κατάρρευση των δανειοληπτών και θα ανάγκαζε έτσι τις τράπεζες να αναγνωρίσουν τις ζημιές τους».*[2] Και φυσικά, όταν αναγκαστούν οι τράπεζες να παραδεχτούν τις ζημιές τους, όπως έγινε στην Κύπρο την Άνοιξη του 2012 (όταν η ευρωπαϊκή οδηγία για ανακεφαλαιοποίηση υποχρέωσε τις κυπριακές τράπεζες να παραδεχτούν τις συγγεκαλυμμένες τους ζημιές), τότε τα προβλήματα μπορεί να αποκτήσουν μορφή χιονοστιβάδας, που να φωτίζει διάφορα σημεία διαπλοκής του τραπεζιτικού τομέα... Με αυτήν την έννοια, οι παρούσες συζητήσεις για ύψος των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Κύπρο - γιατί ένα μεγάλο μέρος είναι τα δάνεια στην Ελλάδα - έχει να κάμει και με τις τραπεζιτικές επιπλοκές, που προκαλεί η παλιά φούσκα των ακινήτων.

Φαίνεται, πάντως, ότι δημιουργούνται ομάδες αντίδρασης στις πρακτικές των developers και τη διαπλοκή τους με τις τράπεζες και τους δικηγόρους. Υπάρχει, ήδη, ένα site, που εστιάζει στο θέμα: Cyprus Property Action Group http://cyprus-property-action-group.net/buyers-beware/
Ανάμεσα στα ενδιαφέροντα στοιχεία είναι και οι αναφορές για το διπλασιασμό του χρέους των developers από το 2008.

Οι ελπίδες από την ανατολή

Πάντως, η κυπριακή περίπτωση δεν φαίνεται να έχει φτάσει στο επίπεδο της Ιρλανδίας και της Ισπανίας, ακόμα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, στο κείμενο υπάρχουν αυτήν την στιγμή 12.000 αδιάθετες κατοικίες και αναμένεται ότι θα πέσουν οι τιμές των οικιστικών ακίνητων από 10% μέχρι 30%. Αλλά, υπάρχουν ταυτόχρονα, όπως και με άλλες παραμέτρους της αντιμετώπισης της κρίσης, «ελπίδες από την ανατολή»: Σύμφωνα τον εκπρόσωπο τύπου του Συνδέσμου Επιχειρηματιών

[2] Χρίστος Χατζηεμμανουήλ.2012. Οι τράπεζες και η κρίση του ευρώ. Foreign Affairs, Αύγουστος – Σεπτέμβριος 2012.

Ανάπτυξης Γης υπάρχει «αναθέρμανση της αγοράς», λόγω ξένων αγοραστών με έμφαση σε επενδυτές από «Ρωσία, Κίνα και Αραβικό Κόλπο».

Μια παράδοξη σιωπή: Τα 50 εκατομμύρια του δικηγορικού γραφείου του Ν. Αναστασιάδη

Με την αρχή του νέου χρόνου, κυκλοφόρησε μια είδηση, η οποία σηματοδοτούσε δύο ενδιαφέρουσες κινήσεις: την ανάδυση του ίντερνετ ως πηγή πληροφοριών για την κυπριακή Δημόσια Σφαίρα και την εστίαση στα τεράστια ποσά, με τα οποία εμπλέκονται τα δικηγορικά γραφεία των πολιτικών – γενικά, και στην προκειμένη περίπτωση και του Ν. Αναστασιάδη, ειδικά. Φαίνεται ότι μια ιστοσελίδα στο facebook δημοσίευσε πληροφορίες για πληρωμή 50 εκατομμυρίων στο δικηγορικό γραφείο του Ν. Αναστασιάδη, το 2004. Το επιτελείο του υποψηφίου αντέδρασε, αμέσως – δείχνοντας και την επίδραση που έχει πια το ίντερνετ. Ήταν μια είδηση, την οποία τα συμβατικά ΜΜΕ σίγουρα θα λογόκριναν – όπως και έκαναν μετά τη δημοσιοποίησή της. Το ίντερνετ, ωστόσο, ξαφνικά, υποχρέωσε ένα προεκλογικό επιτελείο να πάρει θέση.

Η ανακοίνωση του προεκλογικού επιτελείου δεν ήταν, ιδιαίτερα, διαφωτιστική – πέρα από την παραδοχή ότι, όντως, έγινε «κάτι» που αφορούσε την πώληση μετοχών 50 εκατομμυρίων από εταιρεία που συνδέεται με το γραφείο του Ν. Αναστασιάδη. Η ανακοίνωση του επιτελείου του ηγέτη του ΔΗΣΥ, κατηγόρησε το επιτελείο του Λιλλήκα, ότι ήταν πίσω από τη διαρροή και ακολούθως, έδωσε στη δημοσιότητα τα τυπικά της υπόθεσης. Τον Νοέμβριο του 2003, ιδρύθηκε «ύστερα από εντολές αλλοδαπού επιχειρηματία» μια υπεράκτια εταιρεία (Makra Investments) – την ίδρυση, της οποίας ανέλαβε «εταιρεία παροχής υπηρεσιών» του δικηγορικού γραφείου του κ. Αναστασιάδη. Στη διαδικασία φαίνεται να ανέλαβε τη «διεύθυνση» της εταιρείας, ο Ελεγκτικός οίκος PriceWaterhouseCoopers Associates. Και ο εν λόγω ελεγκτικός οίκος - ως εκπρόσωπος των «μετόχων και διευθυντών» - πούλησε μετοχές 50 εκατομμυρίων, μέσω και πάλι εταιρείας υπηρεσιών του δικηγορικού γραφείου του Ν. Αναστασιάδη. Το πού πήγαν αυτά τα λεφτά, δεν διευκρινίζεται. Στο απαντητικό του σχόλιο, το επιτελείο Λιλλήκα, αφού αρνήθηκε οποιαδήποτε εμπλοκή, άφησε να εννοηθεί ότι τα χρήματα πήγαν (τα «εισέπραξε» είναι η κωδική διατύπωση) στο γραφείο του Κύπριου πολιτικού: «*δεν έχουμε καμία γνώση για την εταιρεία, στην οποία αναφέρεται ο κ. Αναστασιάδης και η οποία, σύμφωνα με ανακοίνωση του,*

εξυπηρετήθηκε από το δικηγορικό του γραφείο, ούτε για τα πενήντα εκατομμύρια [50 εκατ. δολάρια] που ο κ. Αναστασιάδης λέει ότι εισέπραξε στις 12 Μαρτίου 2004».

Δεν υπήρξε απάντηση από το επιτελείο Αναστασιάδη, το οποίο φαίνεται να έχει καλό έλεγχο πάνω στα ΜΜΕ, αφού το θέμα συγκαλύφθηκε, σχεδόν, αμέσως. Ο Πολίτης που, συνήθως, ψάχνει για σκάνδαλα, είχε ένα μονόστηλο στη σελίδα 6, με τίτλο «Ποδαρικό με καυγάδες» - ούτε καν αναφορά στο θέμα, δεν έκανε.

Τίθενται, όμως, δύο ουσιαστικά ζητήματα, πέρα από του πού πήγαν τα λεφτά:

1**. Ο χρόνος Εγγραφής της εταιρείας ήταν εκπληκτικά γρήγορος** και λογικά ύποπτος. Η εταιρεία ιδρύθηκε στις 13/11/2003 και μόλις 4 μήνες μετά - στις 12/3/2004 - πωλήθηκαν μετοχές 50 εκατομμυρίων. Η συμμετοχή ενός ελεγκτικού οίκου και η γνώση της Κεντρικής Τράπεζας για τον ιδρυτή της εταιρείας, δείχνουν ότι οι διαδικασίες ήταν, μεν, νομότυπες, αλλά το τί είδους επιχειρήσεις είναι αυτές που γράφονται στην Κύπρο και διανέμουν κεφάλαια ύψους 50 εκατομμυρίων σε μόλις 4 μήνες, είναι αξιοσημείωτο. Όταν κάποιοι, στο εξωτερικό, θέτουν ζήτημα διαφάνειας των συναλλαγών με εταιρείες που διακινούν ύποπτα κεφάλαια, προφανώς, εννοούν και τέτοιες μετακινήσεις. Αν, βέβαια, αυτό γινόταν από ένα οποιοδήποτε δικηγορικό γραφείο θα ήταν ένα θέμα, το οποίο αφορά στις σχέσεις των δικηγόρων με τον κλάδο των offshore και τις τράπεζες – αλλά το να εμπλέκεται το δικηγορικό γραφείο του ηγέτη της αντιπολίτευσης, τότε και μέχρι πρόσφατα ηγέτη του κυβερνώντος κόμματος - ο ΔΗΣΥ ήταν στην εξουσία μέχρι τις αρχές του 2003 - θέτει και ευρύτερα θέματα για τις σχέσεις των πολιτικών με την διακίνηση κεφαλαίων. Σε αυτό το πλαίσιο, το πού πήγαν τα 50 εκατομμύρια και πόσα πήρε το δικηγορικό γραφείο, είναι πληροφορίες τις οποίες όφειλε να προμηθεύσει το επιτελείο του υποψηφίου. Διότι, προφανώς, δεν μπορεί να αναιρεθεί ότι υπήρξε εμπλοκή του κ. Αναστασιάδη και στο ζήτημα του χρηματιστηρίου - όταν μάλιστα ήταν και ηγέτης του κυβερνώντος κόμματος - οπότε η διαφάνεια θα ήταν και είναι αναγκαία.

2. Αν υποθέσουμε ότι, όντως η διαρροή έγινε από υποστηρικτές του κ. Λιλλήκα, - έστω και εν αγνοία του - τότε, προφανώς, το υπονοούμενο είναι ότι αυτά τα χρήματα, τα 50 εκατομμύρια είχαν δοθεί για το ζεστό τότε ζήτημα της προώθησης του σχεδίου Αννάν. Πάντως, αν υπήρχε κάποια σχέση, αυτά τα λεφτά δεν έφτασαν ποτέ στην εκστρατεία για το «ναι». Η μεταμόρφωση του δημόσιου λόγου είναι εντυπωσιακή. Μέχρι πριν λίγο καιρό, και με την ανοχή του ΔΗΣΥ, ο Ν. Παπαδόπουλος μπλόκαρε κονδύλια για την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης γιατί νόμιζε - λανθασμένα, αλλά αυτό δεν είναι πρωτοφανές για τον βουλευτή - ότι ο επικεφαλής της Αρχής, ήταν κάποιος που

εμπλεκόταν σε μια δίκη για κονδύλια στήριξης της λύσης και του σχεδίου Αννάν. Ξαφνικά, οι απορριπτικοί στα ΜΜΕ έπαθαν αφλογιστία τώρα. Θα ήταν, βέβαια, πρόοδος, αν είχε σταματήσει η δομή της κατασκευής υστεριών – απλώς, όμως, άλλαξε εστίαση: ο Αναστασιάδης καλύπτεται θετικά από τα ΜΜΕ, οπότε ενδεχόμενες υποψίες για σκάνδαλα περνούν στα ήπια. Προφανώς, οι ιδιοκτήτες ανησυχούν για άλλα. Και κατασκευάζουν υστερίες, προς άλλες κατευθύνσεις.

Επειδή, ωστόσο, το θέμα είναι και πολιτικό και ιστορικό, θα πρέπει να ξεκαθαρίσει με σαφήνεια – πού πήγαν αυτά τα 50 εκατομμύρια και τί είδους επιχειρήσεις είναι αυτές που σε 4 μήνες κάνουν τέτοιες πωλήσεις και μετακινήσεις κεφαλαίων. Και αυτό δεν αφορά μόνο τον υποψήφιο, αλλά τον ευρύτερο τομέα, ίσως να είναι καιρός να ανοίξει και τοπικά αυτό το θέμα. Ήδη, τέθηκε και από την Ελλάδα με την υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Ο ίδιος ο κ. Αναστασιάδης, υποσχέθηκε ότι θα δώσει στη δημοσιότητα τα περιουσιακά του στοιχεία με την υποβολή της υποψηφιότητας του. Βέβαια, θα φανεί αν τα στοιχεία καλύπτουν και τον αυτονόητο οικογενειακό κύκλο.
Οπότε, θα φανεί και εκεί.
Αλλά, η σχέση του με το δικηγορικό γραφείο και με διάφορες επιχειρήσεις είναι κάτι, το οποίο θα πρέπει να διερευνηθεί, διότι, προφανώς ,οι σκιές δεν βοηθούν κανένα.

Η Τουρκοκυπριακή αντίσταση συνεχίζεται – και αυτή τη φορά, δεν είναι μόνοι



Η τουρκοκυπριακή αριστερά ήταν ιστορικά γενναία, αλλά απομονωμένη: όταν η δικοινοτική αριστερά δεχόταν επιθέσεις το 1958, η ελληνοκυπριακή αριστερά, ως πιο μαζική, αλλά και με διεθνείς προσβάσεις, κατάφερε να κινητοποιήσει διεθνή αλληλεγγύη – αλλά και συμπαράσταση, μέσα στην ελληνοκυπριακή κοινότητα. Αντίθετα, η τουρκοκυπριακή αριστερά, ως αριθμητική μειονότητα μέσα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα που ήταν μειονότητα στη συνολική κοινωνία, βρέθηκε

υπό επίθεση, χωρίς σημαντική εξωτερική βοήθεια. Αυτή η απομονωμένη κατάσταση της τουρκοκυπριακής αριστεράς συνεχίστηκε, ακόμα και όταν επανεμφανίστηκε αυτόνομα, μετά την δεκαετία του 1970. Αυτή η κατάσταση διαφοροποιήθηκε, μετά από τις κινητοποιήσεις της περιόδου 2000-2003. Ακόμα και σήμερα, που η τουρκοκυπριακή δεξιά μονοπωλεί την εξουσία ξανά, η τουρκοκυπριακή αριστερά φαίνεται να διατηρεί ένα δυναμισμό και μια διεθνή αναγνώριση – και αυτό είναι πιο έντονα εμφανές στο συνδικαλιστικό τομέα, ο οποίος διαμεσολαβεί τους πολιτικούς διαχωρισμούς.

Η πιο έκδηλη απόδειξη αυτής της διεθνούς υπόστασης της τουρκοκυπριακής αριστεράς, ήταν η επανεκλογή του Σ. Ελτζίν, ο οποίος επανεκλέγηκε ως αντιπρόσωπος της Κύπρου στο European Trade Union Committee for Education (ETUCE).

Προηγουμένως, είχε προτείνει στις Ε/Κ οργανώσεις να υποβάλουν μαζί υποψηφιότητα και να μοιραστούν την εκπροσώπηση. Εκείνοι αρνήθηκαν και στις εκλογές, ο Σενέρ Ελτζίν εξασφάλισε πάνω που 2000 ψήφους και ο Ε/Κ υποψήφιος γύρω στις 300.

http://www.hri.org/news/cyprus/tcpr/2012/12-11-29.tcpr.html#13

Ταυτόχρονα, συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις στην τουρκοκυπριακή κοινότητα ενάντια στις επιπτώσεις της λιτότητας, του μοντέλου που θέλει να επιβάλει η Τουρκία. Σε μια ενδιαφέρουσα και αποκαλυπτική εξέλιξη, οι απεργοί δημόσιοι υπάλληλοι στο τουρκοκυπριακό δήμο Λευκωσίας ζήτησαν συνάντηση με τον Πρόεδρο Χριστόφια. Αξίζει να δει κάποιος το σχόλιο του Σ. Λεβέντ στην Αφρίκα. Προφανώς, η προεδρία Χριστόφια έχει αφήσει μια εικόνα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, η οποία φαίνεται να επανασυνδέει τα νήματα των κοινών κινημάτων που είχαν διακοπεί στα τέλη της δεκαετίας του 1950...

Το άρθρο του Şener Levent υπό τον τίτλο: «Χαιρετίσματα στον Χριστόφια από τους δημοτικούς υπαλλήλους μας» στην Αφρίκα στις 4.1.2012.

Είσαι ενήμερος, σύντροφε Χριστόφια;
Οι δημοτικοί υπάλληλοι μας θέλουν να σε επισκεφθούν.
Δεν φτάνουν τα δικά σου…
Τώρα θα σου φορτώσουν και τα δικά τους…
Κι αν θελήσουν να' ρθουν, δεν μπορείς να τους το αρνηθείς…
Δεν είσαι ο Πρόεδρος ολόκληρης της Κύπρου; Ο Πρόεδρος όλων μας;
Πρέπει να τους αγκαλιάσεις κι αυτούς…
Εξάλλου, με κάθε ευκαιρία δεν διαλαλείς ότι «και οι Τ/κοι είναι συμπολίτες μας»;

Η αλήθεια είναι ότι εγώ προσωπικά δεν το θεωρώ αρκετό, αλλά σκέφτομαι «κάτι είναι κι αυτό».
Όταν όμως συγκρίνω (τα δικά σου λόγια) με τα λόγια του Αρχιεπισκόπου ότι «Είμαστε ένα χριστιανικό κράτος», τότε μπορώ να πω, ότι είναι σαν το τριαντάφυλλο…
Αν όμως έλεγες ότι «Οι Τ/κοι είναι συνεταίροι αυτού του κράτους», θα ήταν καλύτερα.
Μην ανησυχείς…
Καταλαβαίνω τη στάση σου…
Δεν θέλεις να ανοίξεις το Κουτί της Πανδώρας…
Ωστόσο, λίγο προτού εγκαταλείψεις το θώκο σου, μπορείς να κάνεις μια τελευταία κίνηση προβαίνοντας στην πιο πάνω δήλωση…
Η τελευταία σου δήλωση μπορεί να είναι η ακόλουθη: «Τέλος στην κατοχή, ζήτω η συνεταιρική Δημοκρατία του 1960».

***
Ας μην μακρηγορήσω…
Έχεις χαιρετίσματα από τους δημοτικούς υπαλλήλους μας…
Αν είναι γραφτό τους, θα έρθουν να σε δουν…
Δεν ξέρω αν σε έχουν ήδη ενημερώσει γραπτώς ή διαβίβασαν το αίτημα τους μέσω κάποιας άλλης οδού…

Το ρωσικό δάνειο, οι ρωσικές επενδύσεις και ο ρόλος της Ρωσίας στην περιοχή

Τον τελευταίο μήνα του 2012, οι σχέσεις με τη Ρωσία πήραν μια ενδιαφέρουσα τροπή. Αρχικά, ήταν η κορύφωση των πιέσεων, τον Νοέμβριο, για τη συμφωνία με την τρόικα. Σε αντίθεση με την κυρίαρχη εικόνα των ΜΜΕ, αυτοί που επείγονταν για συμφωνία ήταν η τρόικα. Αν κοιτάξει κάποιος προς τα πίσω, το Σεπτέμβριο λ.χ., ήταν η τρόικα που διέρρεε πληροφορίες στα πρωτοσέλιδα των ΜΜΕ, ότι καθυστερούσε η κυπριακή κυβέρνηση. Υπήρχαν, βέβαια και τοπικά συμφέροντα. Η δεξιά ήθελε να υπογράψει ο Χριστόφιας για να μπορεί, μετά, να διεκδικεί ότι οι νεοφιλελεύθερες πρακτικές δεν ήταν δική της επιλογή, αλλά του μνημονίου, που ήταν καθολικά αποδεκτό. Είναι για αυτό, που έντυπα, τα οποία πρόσκεινται στο ΔΗΣΥ - η Αλήθεια και ο κυριακάτικος Πολίτης - λειτουργούσαν, ουσιαστικά, ως εσωτερική φωνή της τρόικα, απειλώντας ότι μη συμμόρφωση με τους όρους της, θα έφερναν χειρότερα μέτρα. Τελικά, διαψεύστηκαν.

Τα διακρατικά δάνεια, ανατολικών και δυτικών, είναι θεσμικά

Αλλά μέρος της ρητορικής των εσωτερικών υποστηρικτών της τρόικα, από το καλοκαίρι, ήταν ότι οι Ευρωπαίοι, δεν ήθελαν να πάρει δάνειο η Κύπρος από τη Ρωσία. Οπότε, όταν ανακοινώθηκε η κατάληξη στην κατ’ αρχήν συμφωνία, το σκηνικό ερμηνεύτηκε, από μια σκοπιά,[3] ως αποτέλεσμα της απροθυμίας της Ρωσίας

[3] Αυτή η οπτική εμφανίστηκε ιδιαίτερα στην Ελλάδα από σχολιαστές που ανήκουν σε μια «ρεαλιστική σχολή ανάλυσης» όπως ο Φ. Σαββίδης.

να δώσει δάνειο. Σε αυτό το πλαίσιο, ερμηνεύτηκε ότι η στρατηγική του διακρατικού δανείου είχε όρια. Αυτή η ρητορική, ωστόσο, αγνόησε ότι και το δάνειο της τρόικα ήταν εν μέρει διακρατικό. Γι' αυτό και η Γερμανία έχει τόσο έντονες απαιτήσεις – όπως εκφράζονταν από τα ΜΜΕ μέχρι πρόσφατα και τώρα και από πολιτικούς.[4] Υπήρχε, όμως και μια εσωτερική διάσταση, η οποία ενδέχεται να ήταν σημαντικός παράγοντας στο να υιοθετήσει μια στάση αναμονής η Ρωσία. Σαφώς, οι Ρώσοι παρακολουθούν τις κυπριακές εξελίξεις και το γεγονός ότι ηγείται στις δημοσκοπήσεις, ένα όχι απλώς φιλοδυτικός, αλλά ένθερμος υποστηρικτής της δυτικής εξάρτησης, όπως ο Αναστασιάδης δεν είναι λόγος για τη Ρωσία να επενδύσει στην Κύπρο. Όταν ένας πολιτικός δηλώνει, ότι όχι απλώς θέλει να υποβάλει αίτηση «στο Συνεταιρισμό για την Ειρήνη», αλλά και στο ΝΑΤΟ, ασχέτως αν η Τουρκία δεν θα δεχθεί κάτι τέτοιο πριν από τη λύση του κυπριακού, δίνει ένα σαφές στίγμα. Φιλοδυτική έμφαση σε βαθμό εξάρτησης, μέχρι και από την Τουρκία – η οποία είναι, ντε φάκτο πια, ο τοπικός παράγοντας του ΝΑΤΟ.
Και το δάνειο, η Ρωσία θα το έδινε στην Κυπριακή Δημοκρατία. Με ένα πρόεδρο όπως ο Χριστοφιας, ο οποίος κρατά ισορροπίες, η Μόσχα ένοιωθε, προφανώς ότι είχε κίνητρο να βοηθήσει το 2011.

Η διαπλοκή του φυσικού αερίου με τις γεωπολιτικές συμμαχίες και τα εν δυνάμει δάνεια

Σε αυτό το πλαίσιο, μερικοί ερμήνευσαν την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου να εγκρίνει την εισήγηση του Υπουργού Εμπορίου για να αφαιρέσει από τη γαλλορωσική συνεργασία το οικόπεδο 9 της ΑΟΖ, και ως μια αντίδραση της Λευκωσίας στη μη παροχή δανείου από την Ρωσία. Η κυβέρνηση, ωστόσο, δήλωσε ότι η απόφαση έγινε «κοινή συναινέσει». http://www.sigmalive.com/news/local/22108
 Είναι γεγονός ότι η ρωσική πλευρά δεν αντέδρασε καθόλου, και η όλη εικόνα που διέρρευσε ήταν ότι η ρωσική εταιρεία δεν έδειξε προθυμία να ανεβάσει την προσφορά της. Άρα τα υπάρχοντα τεκμήρια δείχνουν, κατά συνέπεια, μια σχεδόν συναινετική κίνηση.

Αλλά, πρέπει να δούμε και το ευρύτερο εσωτερικό και εξωτερικό πλαίσιο. Γιατί η Λευκωσία είχε και μια εσωτερική πίεση. Ο κ. Οικονομίδης από το Τέξας, τον οποίο προβάλει, η Σημερινή, μερίδα συντακτών στο Φιλελεύθερο, και ο Πολίτης, εκπροσωπεί αμερικανικά συμφέροντα και προφανώς, τα οποία, εμφανώς, πίεζαν για να μην εμπλακεί η Gazprom στο κυπριακό φυσικό αέριο. Αυτή είναι μια διαμάχη που

[4] Μια πρόσφατη εκδοχή των γερμανικών επιθέσεων: http://cyprusnews.eu/newsitcy-kipros/820925

μπορεί να χαρακτηρίσει την επόμενη περίοδο. Η Ρωσία έχει, ήδη, εμπλοκή με την παροχή φυσικού αερίου στην, και μέσω, Τουρκίας, αλλά και εμπλοκή στο φυσικό αέριο του Ισραήλ. Και είναι ο κύριος προμηθευτής φυσικού αερίου στην Ευρώπη. Είναι ο μεγάλος παίκτης της περιοχής σε αυτό το θέμα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Ρωσία μπορεί να θεώρησε ότι να της έχει παραχωρήσει δεύτερος ρόλος σε ένα οικόπεδο, και να βρίσκεται και υπό εσωτερικές πιέσεις, δεν άρμοζε στον νέο της γεωπολιτικό και παγκόσμιο ρόλο. Διότι είχε εγερθεί (από τις γνωστές αντιπολιτευτικές διαρροές της κρατικής μηχανής που εξυπηρετούν διάφορα συμφέροντα) και πάλι θέμα, γιατί η κυπριακή κυβέρνηση είχε χρησιμοποιήσει, ουσιαστικά, τη ρήτρα του «εθνικού συμφέροντος», για να μεταφέρει την γαλλορωσική συνεργασία από την πέμπτη στην πρώτη θέση στις προσφορές για το «οικόπεδο 9». Αφήνονταν, μάλιστα και αιχμές, ότι μπορούσε να φτάσει και μέχρι τα δικαστήρια η υπόθεση. Κατά συνέπεια, η Ρωσία που είχε, ήδη, βοηθήσει την Κυπριακή Δημοκρατία, το 2011 - με δάνειο, αλλά και με την παρουσία του ρωσικού στόλου κατά την εξόρυξη - δεν είχε ανάγκη να εμφανίζεται, λες και είχε ιδιαίτερη ανάγκη, ένα ασήμαντο μερίδιο από το κυπριακό φυσικό αέριο. Λογικά, αν υπήρχε συναίνεση, θα γινόταν από όλη την πολιτική ελίτ, μια στρατηγική συμφωνία με την Ρωσία.

Είναι για αυτό, άλλωστε, που ηγετικά στελέχη της απορριπτικής πτέρυγας, όπως ο Αρχιεπίσκοπος και ο Λιλλήκας και ο Φιλελεύθερος διατηρούν ανοικτό το θέμα του ρωσικού δανείου. Αλλά, προφανώς, η δεξιά θέλει το δυτικό μνημόνιο και για εσωτερικούς οικονομικούς λόγους και για εξωτερικούς.

Και είναι ενδεχόμενο το θέμα των στρατηγικών ισορροπιών με τη Ρωσία (και την σχέση της με το κυπριακό φυσικό αέριο) να περνά, επίσης, στη μετά το Φεβρουάριο εποχή – και στα νέα οικόπεδα.

Η Ρωσία, ως ο μεγάλος παίκτης στον ευρωασιατικό χώρο: Η επιστροφή της Μεγάλης Δύναμης και το Φυσικό Αέριο

Η Ρωσία, όμως, την ίδια περίοδο φαίνεται να απλώνεται σε διάφορα ταμπλό. Από την μια, η Gazprom έκανε νέα επένδυση στην ανατολή, στο Κιργιστάν, διευρύνοντας την πολιτική της Ευρωασιατικής Ένωσης, ως διάδοχου της ΕΣΣΔ (http://rt.com/news/line/2012-12-21/#id42172), ενώ από την άλλη εβαζε τις βασεις για την διεύρυνση του ρόλου της ως παροχές φυσικού αερίου στην Δύση.

Η είδηση του περασμένου μήνα, ωστόσο, αφορούσε την έναρξη των εργασιών κατασκευής του South Stream – του αγωγού που θα φέρει ρωσικό φυσικό αέριο από τη Μαύρη Θάλασσα στην Ευρώπη. Η κίνηση της Ρωσίας, μαζί με την ευρύτερη προσπάθεια για δημιουργία του προφίλ μιας μεγάλης δύναμης, φαίνεται να ανησυχεί περισσότερο τις ΗΠΑ, παρά την Ευρώπη. Σύμφωνα με το αθηναϊκό Βήμα

[16/12/2012] «*Το νέο κογκρέσο πρόκειται να συζητήσει στα μέσα Ιανουαρίου «τα περιθώρια ανάσχεσης της ρωσικής ενεργειακής διείσδυσης [...] στο κέντρο του ευρωπαϊκού ΝΑΤΟ..».* Οι Αμερικανοί φαίνεται να ανησυχούν για την αποτυχία του Nabucco - του αγωγού που προωθούσαν. Ο Βαν Ρομπάι δήλωσε, πρόσφατα, ότι υπάρχει, ακόμα, «στα ενεργειακά σχέδια». Όμως, βασικοί «παίκτες» έχουν αποστασιοποιηθεί – ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας, δήλωσε ότι «δεν φλέγεται» για σύνδεση με τον αμερικανικό αγωγό, η Γεωργία φαίνεται να αποστασιοποιείται από τη φανατική φιλοδυτική στάση, ενώ και η Τουρκία κράτησε αποστάσεις εκφράζοντας πρόθεση για σύνδεση με άλλον αγωγό, τον Transanatolian.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι αμερικανικές παρεμβάσεις μέσω του τύπου - όπως η προβολή του Οικονομίδη, ως αναλυτή που κηρύσσει τη γραμμή «όχι στη Gazprom» - δεν είναι τυχαίες.

Υπάρχουν, βέβαια και φήμες που διαρρέουν από το κύκλο του Αναστασιάδη ότι με τις διασυνδέσεις που έχει, λόγω της έγγραφης, εταιρειών από την Ρωσία από το δικηγορικό του γραφείο, δεν θα κάνει απότομη κίνηση που διακινδυνεύσει τις σχέσεις Κύπρου - Ρωσίας. Βέβαια, εξαρτάται ποιά κεφάλαια εκπροσωπεί ο Αναστασιάδης – διότι στην εποχή του Πούτιν έχει και αυτό σημασία.

Και η Ρωσία αφήνει ανοικτή την πόρτα…

Πάντως, η Ρωσία δεν χάθηκε από προσκήνιο. Ο ίδιος ο Πούτιν, στις 21/12/2012, άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο συμμετοχής στο πακέτο για την Κύπρο – ενώ στη Γερμανία φαίνεται να ανεβαίνει η φρενίτιδα, όχι τόσο με τους «τεμπέληδες» Κύπριους, όσο με το φορολογικό καθεστώς στην Κύπρο. Αυτό, βέβαια, είναι και μια αιχμή για τη ρωσική επιρροή, αλλά είναι ταυτόχρονα και μια έμμεση πρόσκληση στη Ρωσία, για να συμμετάσχει στο πακέτο διάσωσης των κυπριακών τραπεζών. Ο Πούτιν και ο Υπουργός Οικονομικών, ακολούθως, άφησαν να νοηθεί ότι το θέμα είναι ανοικτό, αλλά ότι θα ήθελαν να γίνει ένα δάνειο μέσα σε ένα συνολικό πακέτο – στο οποίο θα συμμετείχαν ως αυτόνομος παίκτης και θα διασφάλιζαν τα συμφέροντα τους. Η πρώτη σκέψη, βέβαια, είναι ότι η Ρωσία μπορεί να ανησυχεί για κούρεμα του κυπριακού χρέους. Είναι, ωστόσο, πιο πιθανό ότι Ρωσία θέλει συμμετοχή μέσω του ΔΝΤ ή άλλου σώματος, έτσι ώστε να εμφανιστεί και ως αυτόνομος παίκτης.[5] Και αναλογα σεναρια φαινονται να κυκλοφορουν ηδη – όπως λ.χ. ότι η Ρωσια θα

[5] Ένα από τα κείμενα που κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα σε σχέση με αυτές τις κινήσεις είναι και το ακόλουθο: Γιατί ο Πούτιν θέλει να βοηθήσει την Κύπρο: http://www.tanea.gr/ellada/article/?aid=4779035&wordsinarticle=%ce%93%ce%b9%ce%b1%cf%84%ce%af%3b%ce%bf%3b%ce%a0%ce%bf%cf%8d%cf%84%ce%b9%ce%bd%3b%ce%b8%ce%ad%ce%bb%ce%b5%ce%b9%3b%ce%bd%ce%b1%3b%ce%b2%ce%bf%ce%b7%ce%b8%ce%ae%cf%83%ce%b5%ce%b9%3b%cf%84%ce%b7%ce%bd%3b%ce%9a%cf%8d%cf%80%cf%81%ce%bf

μπορουσε να αναλαβει το μερος του ΔΝΤ αν αυτό επιμενει ότι δεν θελει να συμμετεχει. http://cyprusnews.eu/newsitcy-kipros/837431

ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ



Αυξάνεται η ανεργία

3.589 ήταν οι νεοεισερχόμενοι άνεργοι για το μήνα Δεκέμβριο του 2012, σύμφωνα με την στατιστική υπηρεσία. Ο συνολικός αριθμός των εγγεγραμμένων ανέργων έφτασε έτσι τις 41.625 άτομα, σε σχέση με τις 39.522 για το μήνα Νοέμβριο του ίδιου έτους και τις 32. 895 για το Δεκέμβριο του 2011.
Η αύξηση παρουσιάζεται, κυρίως, στους τομείς του εμπορίου, των κατασκευών, της παροχής ξενοδοχειακών υπηρεσιών και της δημόσιας διοίκησης. Κατά επαγγελματική κατηγορία, οι περισσότεροι άνεργοι αφορούν την κατηγορία των καθαριστών, κλητήρων και ανειδίκευτων εργατών που ανέρχονται στους 9. 649, στην κατηγορία των υπαλλήλων υπηρεσιών και πωλητών (8.259), στους γραφείς - δακτυλογράφους και ταμίες (6.511) και στους τεχνίτες παραγωγής με (5.806) ανέργους. Η ανεργία παρατηρείται σε μεγαλύτερο βαθμό στις ηλικίες 30 - 39.

Απεργία διαρκείας στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Στέγης

Οι εργαζόμενοι στον ΟΧΣ κατέρχονται σε απεργία διαρκείας, καταγγέλλοντας τη Διοίκηση του Οργανισμού, πως παραβιάζει τις συλλογικές συμβάσεις και προσβάλλει το θεσμό του κώδικα βιομηχανικών σχέσεων.

Σε ανακοίνωσή τους, οι υπάλληλοι τονίζουν πως παρά τις προσπάθειες των ιδίων, όσο και του Υπουργείου Εργασίας, η Διοίκηση του Οργανισμού δεν εφαρμόζει τις μεταξύ τους συμφωνίες, επιχειρώντας μια νέα φιλοσοφία στις εργασιακές σχέσεις, με στόχο να ερμηνεύει κατά το δοκούν την εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων και μόνο, όταν οι κοινές αποφάσεις, είναι σε αυτήν αρεστές.
Καταγελούν, επίσης, τη Διοίκηση του Οργανισμού για προσπάθεια δημιουργίας ρωγμών ανάμεσα στους εργαζόμενους, με ενέργειες πρωτοφανείς για τα εργασιακά θέματα.

Κλίμα συναίνεσης στις Κυπριακές Αερογραμμές

Η διοίκηση των Κυπριακών Αερογραμμών και οι συντεχνίες των εργαζομένων αποφάσισαν κοινή συνάντηση, την ερχόμενη εβδομάδα, με στόχο την εξεύρεση λύσης, στη βάση του σχεδίου αναδιοργάνωσης των Κυπριακών Αερογραμμών, που προβλέπει την απόλυση πέραν του 40% των εργαζομένων και την πιθανή απορρόφηση μεγάλου ποσοστού των απολυθέντων από τις Ιδιωτικές Εταιρίες, οι οποίες θα αναλάβουν συγκεκριμένα τμήματα των Αερογραμμών, μετά το λεγόμενο σχέδιο διάσωσης τους, καθώς και την παροχή αποζημιώσεων.
Σε δηλώσεις του ο Πρόεδρος των ΚΑ, Σταύρος Σταύρου, ανέφερε πως υπάρχει εξαιρετική συνεργασία με όλες τις συντεχνίες. Ο Γενικός Γραμματέας ΣΗΔΗΚΕΚ ΠΕΟ, Αντώνης Νεοφύτου, ανέφερε πως υπάρχει αποφασιστικότητα τόσο εκ μέρους της εταιρείας, όσο και του συνδικαλιστικού κινήματος, ώστε να βρεθεί το συντομότερο μια λύση.

Κατ΄επείγον η συζήτηση για τη βιωσιμότητα του κυπριακού χρέους στη Βουλή

Με πρωτοβουλία της κοινοβουλευτικής επιτροπής Οικονομικών της Βουλής και των βουλευτών Νικόλα Παπαδόπουλου και Αβέρωφ Νεοφύτου, κατατέθηκε προς συζήτηση το θέμα της βιωσιμότητας του κυπριακού χρέους, με στόχο την τροποποίηση σχετικών παραδοχών, που έγιναν για τον τραπεζιτικό τομέα και τη μείωση των αναγκών των τραπεζών, τουλάχιστον για ένα μεταβατικό στάδιο (περιορισμό του δείκτη βασικών πρωτοβάθμιων κεφαλαίων από το 9% που αναφέρεται στο μνημόνιο και μη μετατροπή του τρόπου υπολογισμού των μη εξυπηρετούμενων δανείων). Στη συνεδρία, που θα γίνει κεκλεισμένων των θυρών, κλήθηκαν ο υπουργός Οικονομικών, Β. Σιαρλή και ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας, Πανίκος Δημητριάδης. Δημόσια παρέμβαση για το ίδιο θέμα έκανε και ο πρώην διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας, Α. Ορφανίδης.

Ευρωπαϊκά μαντάτα....

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση της Κομισιόν για το 2012, το χρέος της Κύπρου αναμένεται να φτάσει το 172% του ΑΕΠ μέχρι το 2030 (αν δεν ληφθούν μέτρα). Η έκθεση αναφέρεται σε επιδείνωση της θέσης της Κύπρου από την προηγούμενη έκθεση, λόγω του χρηματοπιστωτικού τομέα, κάνοντας ειδική μνεία για τις συνταξιοδοτικές δαπάνες.
Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, η πρόβλεψη για το χρέος της Κύπρου το 2014 είναι πως θα φτάσει το 102.7% εξαιρουμένου του μνημονίου.
Εκτιμάται, επίσης, πως μέχρι το 2060 οι δημόσιες δαπάνες θα αυξηθούν κατά 8.4%, λόγω γήρανσης του πληθυσμού και λόγω της παροχής συντάξεων. Το αντίστοιχο ποσοστό στην ΕΕ είναι 2.9%. Μοναδική λύση, όπως αναφέρεται στην έκθεση, είναι η Κύπρος να έχει πρωτογενές πλεόνασμα 8.2%, ενώ ο μέσος όρος στην ΕΕ είναι 2.7%

Ταξικά στην άλλη κοινότητα...

πηγή: http://koinipatridaortakvatan.blogspot.com/2013/01/blog-post_4.html

Μετά την κορύφωση των κινητοποιήσεων των Τουρκοκύπριων εργαζομένων στον τουρκοκυπριακό Δήμο Λευκωσίας, τις συλλήψεις συνδικαλιστών και εργαζομένων και τις συγκρούσεις με την αστυνομία, η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα αποφάσισε όπως μαζικοποιήσει και εντατικοποιήσει τις διαμαρτυρίες της, κυρίως ενάντια στην πολιτική που ακολουθεί η Τουρκοκυπριακή ηγεσία και η τουρκική κυβέρνηση. Υπενθυμίζεται ότι οι εργαζόμενοι στο Δήμο Λευκωσίας διεκδικούν μισθούς 4 μηνών και την καταβολή των κοινωνικών τους ασφαλίσεων. Τα ζητήματα αυτά προέκυψαν μέσα από την κακοδιαχείριση των οικονομικών του Δήμου από τον Δήμαρχο Τζεμάλ Μπουλούτοουγλαρι και την προνομιακή διοχέτευση κονδυλίων του Δήμου σε κύκλους του Τουρκοκύπριου ηγέτη.

Όμως, η κατάσταση στον τουρκοκυπριακό Δήμο Λευκωσίας έχει επαναφέρει στο προσκήνιο τη γενικότερη πολιτική, που επιβάλλει η τουρκική κυβέρνηση στα κατεχόμενα. Στο επίκεντρο των διαμαρτυριών του τουρκοκυπριακού συνδικαλιστικού κινήματος θα είναι και πάλι το οικονομικό πρωτόκολλο, το οποίο έχει πρόσφατα υπογραφτεί. Παράλληλα, όμως, γίνεται προσπάθεια περαιτέρω πολιτικοποίησης των κινητοποιήσεων, με αιτήματα όπως η αυτοδιοίκηση των Τουρκοκυπρίων και η προστασία της πολιτιστικής τους ταυτότητας. Σε αυτό το πλαίσιο, η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα έχει εκδώσει μια νέα διακήρυξη 13 σημείων πολιτικής και διεκδικήσεων, ενώ την ίδια στιγμή έχει απευθυνθεί στην αντιπολίτευση για διεύρυνση του κινήματος.

Πιο κάτω παρατίθεται ολόκληρη η διακήρυξη της Συνδικαλιστικής Πλατφόρμας έτσι όπως έχει δημοσιευθεί από την εφημερίδα ΧΑΒΑΝΤΙΣ στις 4.1.2013.

«Η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα ανακοίνωσε ότι επικύρωσε την απόφαση της να μείνει πιστή στις αρχές της και να συνεχίσει τη συμπαράσταση που παρέχει προς τη συντεχνία εργαζομένων στα δημαρχεία (BES) με κάθε τρόπο. Η Πλατφόρμα αφού ανήγγειλε ότι έλαβε απόφαση εντατικοποίησης του «αγώνα κοινοτικής ύπαρξης για τη διάσωση από τη διακυβέρνηση του Κόμματος Εθνικής Ενότητας (Κ.Ε.Ε.)», κάλεσε τα κόμματα της αντιπολίτευσης, τις συντεχνίες, τα επιμελητήρια και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, σε συνάντηση στο κτίριο της συντεχνίας Τ/κων καθηγητών μέσης εκπαίδευσης (KTOEÖS), στις 8 Ιανουαρίου και ώρα 1400.

Σε γραπτή ανακοίνωση, που εξέδωσε η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα, επανέλαβε τις αρχές της. Η Πλατφόρμα ανακοίνωσε επίσης ότι μεταξύ των ημερομηνιών 3-8 Φεβρουαρίου, θα βρίσκεται για επαφές στο Λονδίνο μετά από πρόσκληση του Βρετανικού Κοινοβουλίου.

Η ανακοίνωση της Πλατφόρμας, που επαναλαμβάνει τις αρχές που τη διέπουν και όπου τονίζει την αποφασιστικότητα της για συνέχιση του αγώνα της, έχεις ως εξής:

Οι αρχές της Συνδικαλιστικής Πλατφόρμας:

1- Η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα είναι μια ενότητα που ιδρύθηκε με σκοπό να διαφυλάξει τα δημοκρατικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα καθώς και το δικαίωμα ελευθερίας των οργανώσεων των εργαζομένων και αυτό που στοχεύει είναι η «κοινότητα να μπορεί να αυτοδιοικείται», χωρίς να υπάρχουν τα προβλήματα που προκαλεί η εκπροσώπηση της πολιτικής βούλησης μέσω άλλων (Τουρκίας). Σκοπός της πλατφόρμας δεν είναι να γίνει κυβέρνηση.

2- Στον αγώνα της Συνδικαλιστικής Πλατφόρμας δεν έχουν θέση οι οργανώσεις και τα πολιτικά κόμματα που υποστηρίζουν εφαρμογές που στοχεύουν στον κοινοτικό αφανισμό.
Για παράδειγμα αυτοί που υποστηρίζουν το οικονομικό πρωτόκολλο («νόμος μετανάστευσης»).

3- Να υποστηρίξει την όσο το δυνατόν συντομότερα επίλυση του κυπριακού προβλήματος στη βάση των ψηφισμάτων των Η.Ε., καθώς επίσης και να στηρίξει τη θέση των Τ/κων στο διεθνή χώρο.

4- Η επίδειξη σεβασμού στην αυτοδιοίκηση των Τ/κων.

5- Οι σχέσεις Τουρκίας-Τ/κων πρέπει να στηρίζονται στον αλληλοσεβασμό και την πολιτική ισότητα. Πρέπει να τερματιστεί η σχέση που στηρίζεται στη λογική του «Διατάζω-Υπακούω».

6- Οι Τ/κοι έχουν τις γνώσεις, τις ικανότητες και τις δυνατότητες για να αυτοδιοικούνται. Με βάση την πραγματικότητα αυτή, οι διοικήσεις της Κεντρικής Τράπεζας, της Πολιτικής Άμυνας και της Διοίκησης Δυνάμεων Ασφαλείας, πρέπει να μεταβιβαστούν στους Τ/κους, ενώ η αστυνομία και η πυροσβεστική πρέπει να πολιτικοποιηθούν (να υπαχθούν σε υπουργεία).

7- Η κυβέρνηση του Κ.Ε.Ε. υποκύπτοντας για χάρη της «καρέκλας» (εξουσίας), σε όλες τις επιμονές της κυβέρνησης του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (Κ.Δ.Α.) και προβαίνοντας σε μεταγραφές βουλευτών χωρίς ηθικές αναστολές, εκχώρησε την πολιτική βούληση των Τ/κων στο Κ.Δ.Α.. Οι πρακτικές του Κ.Ε.Ε. έναντι του λαού οδηγούν στον αφανισμό της τ/κής κοινότητας και διχάζουν το λαό. Με όλες αυτές τις πραγματικότητες, η κυβέρνηση του Κ.Ε.Ε. δεν εκπροσωπεί πολιτικά την τ/κή κοινότητα.

8- Η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα, στον αγώνα της για ανάκτηση της πολιτικής βούλησης που εκχωρήθηκε στην τουρκική κυβέρνηση, αναμένει ότι παράλληλα με τις αντιδράσεις των πολιτών, τα κοινοβουλευτικά κόμματα θα στηρίξουν όλες τις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, συμπεριλαμβανομένης και της αποχώρησής τους από τη «βουλή», σε περίπτωση που η «κυβέρνηση» δεν τους αφήσει άλλη επιλογή.

9- Οι αρμόδιοι της Τουρκικής Δημοκρατίας πρέπει να τερματίσουν την εμπλοκή τους στα εσωτερικά μας. Πρέπει να δοθεί ένα τέλος στην εφαρμογή της «σκιώδους κυβέρνησης», η οποία καλύπτεται πίσω από την ιδιότητα του συμβουλάτορα και να τερματισθεί η παρέμβαση της επιτροπής βοήθειας της Τουρκίας στις πολιτικές αποφάσεις. Οι εφαρμογές δημοσιονομικής στήριξης, θα πρέπει να γίνονται στη βάση των σχεδίων των τ/κών αρχών και οι προσφορές θα πρέπει να ανοίγονται στην Κύπρο.

10- Πρέπει να τερματιστεί αμέσως η εφαρμογή του οικονομικού πακέτου, το οποίο δεν συνάδει με το οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό οικοδόμημα των Τ/κων και να αρθούν οι όποιες διατάξεις έχουν ετοιμασθεί.

11- Η Συνδικαλιστική Πλατφόρμα τάσσεται ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις.

12- Πρέπει να τερματιστεί αμέσως η παραχώρηση υπηκοοτήτων, η οποία διαταράσσει την κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική συνοχή της χώρας και μεταβάλλει την πολιτική βούληση των Τ/κων. Να διασφαλιστεί η επιστροφή στις χώρες τους όσων παράνομων εντοπιστούν μετά τη διεξαγωγή απογραφής πληθυσμού υπό την εποπτεία διεθνών παρατηρητών, να καταργηθεί η είσοδος στην Τ.Δ.Β.Κ. με την επίδειξη ταυτότητας και να ασκείται περισσότερος έλεγχος κατά την είσοδο στην Τ.Δ.Β.Κ.

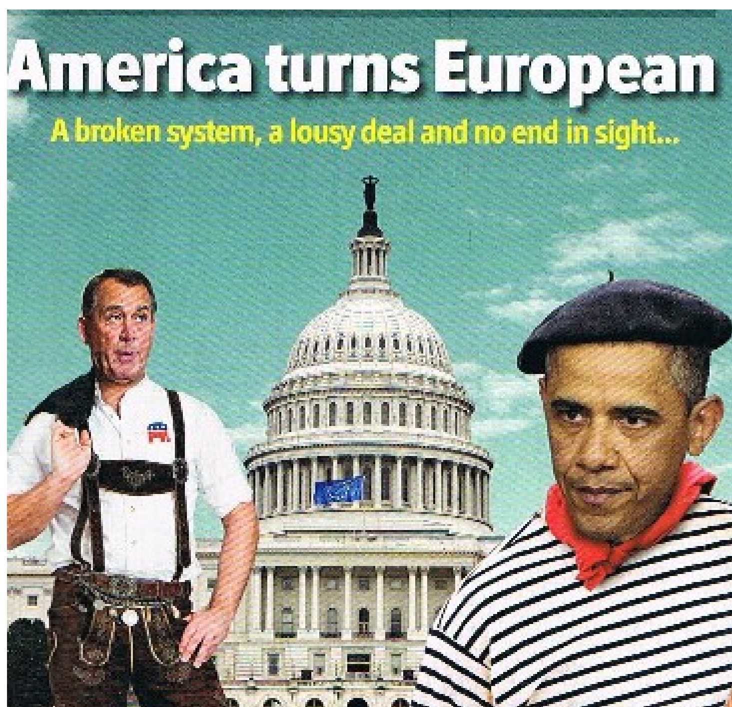
13- Πρέπει να υπάρξει άμεση βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα και να διασφαλιστεί η εφαρμογή των κανονισμών του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO), τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα

ΔΙΕΘΝΗ

ΗΠΑ: Η συναίνεση αναιρεί τον «γκρεμό»… για την ώρα, καθώς οι ΗΠΑ πλησιάζουν μια «ευρωπαϊκή στιγμή»

Οι ΗΠΑ απέφυγαν το οικονομικό βάραθρο (αναφορές σε προηγούμενα άρθρα της Δέφτερης Ανάγνωσης http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=398 και http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=467), το τελευταίο λεπτό. Η Γερουσία

πέρασε την παραμονή της πρωτοχρονιάς, συνεδριάζοντας σε ένα παράδοξο πλαίσιο – όπου από τη μια δεν φαινόταν τίποτα που να καταδεικνύει ότι μια συμφωνία θα μπορούσε να επιτευχθεί, ενώ από την άλλη εθεωρείτο σχεδόν δεδομένο ότι «κάτι θα γινόταν». Η προηγούμενη προσπάθεια για κάποια συμφωνίας ναυάγησε, όταν οι ρεπουμπλικάνοι στη Βουλή απέρριψαν συμβιβαστική εισήγηση, λόγω της αύξησης του φόρου στους πλούσιους.



Το τελευταίο μήνα, ο Ομπάμα είχε καταβάλει προσπάθεια να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ δημοκρατικών και ρεπουμπλικάνων, κατεβάζοντας στις 250,000 δολάρια το αφορολόγητο ετήσιο εισόδημα, ενώ οι ρεπουμπλικάνοι προσπαθούσαν με κάθε τρόπο την αποφυγή φορολόγησης του πλούτου, προτείνοντας το αφορολόγητο να σταματά στο 1 εκατομ. δολάρια. Επιπρόσθετα, ανήγγειλε την πρόθεσή του για υποβολή προς ψήφιση νομοθετημάτων για προστασία των ανέργων και των χαμηλόμισθων, σε περίπτωση που η διαδικασία δεν κατέληγε.

Το θρίλερ των διαπραγματεύσεων εντάθηκε την τελευταία εβδομάδα του 2012 και το ίδιο είχαν ενταθεί και οι εκστρατείες των δύο πλευρών για να εμπλακεί και το κοινό, μέσα από διαδικτυακή ψηφοφορία και την προσπάθεια δημιουργίας ενός κλίματος πανικού – όπως ακριβώς και στην άλλη άκρη του Ατλαντικού. Μια προκαταρκτική συμφωνία επιτεύχθηκε, κυριολεκτικά στο παραπέντε, με την αποδοχή της πρότασης να είναι 400,000 δολάρια το αφορολόγητο ετήσιο εισόδημα για μονήρεις και 450,000

δολάρια για ζευγάρια, με έναρξη της ισχύς σε δύο μήνες, αντί την 1η Ιανουαρίου 2013, όπως προνοείτο στην παλαιότερη πρόταση της εποχής Μπους. Η συμφωνία συναίνεσης περιλαμβάνει, επίσης, πρόνοιες φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας (35-40% για περιουσίες πέραν των 5 εκατ. Δολαρίων) και τα έσοδα από επενδύσεις, ενώ τα ανεργιακά επιδόματα επεκτείνονται για περίοδο ενός χρόνου και οι αποζημιώσεις για σκοπούς υγείας διασφαλίζεται στο 27%. Όσον αφορά στις εταιρείες, προνοούνται ελαφρύνσεις για την έρευνα, κάτι το οποίο ευνοεί τον τομέα της τεχνολογίας. Επιπρόσθετα, ενεργοποιείται με τη συμφωνία το πακέτο κίνητρο του Ομπάμα από το 2009, σύμφωνα με το οποίο 25 εκατ. οικογένειες χαμηλών εισοδημάτων επωφελούνται με την επέκταση για πέντε χρόνια των φορολογικών ελαφρύνσεων για φοιτητικά δίδακτρα και των χαμηλόμισθων.

Η συμφωνία που επιτεύχθηκε, δεν θεωρείται ιδανική, αλλά καθυστερεί τις καταστροφικές συνέπειες για την αμερικανική οικονομία που προνοούσε η νομοθεσία Μπους. Ουσιαστικά, οι αντιπαραθέσεις πήραν αναβολή για το τέλος Φεβρουαρίου και θα συνεχιστούν. Μια νέα μάχη θα χρειαστεί να αρχίσει για τον κρατικό δανεισμό και στην αυγή της άρχισαν και πάλι οι διαφωνίες, όχι μόνο μεταξύ των δύο κομμάτων, αλλά και απέναντι στον Ομπάμα, με τον οποίο κάποιοι δημοκρατικοί φαίνεται να νιώθουν απογοητευμένοι. Παρόλα αυτά, η προκαταρκτική συμφωνία σημαίνει την έναρξη φορολόγησης των 2% πλούσιων Αμερικανών μετά από δύο δεκαετίες, όπως επεσήμανε και ο Ομπάμα.

Στην άλλη όχθη του Ατλαντικού, πάντως, ο Economist ως εκφραστής του χρηματιστικού κεφαλαίου, φάνηκε να δυσφορεί με την ενδιάμεση λύση: είχε στο εξώφυλλο τον Ομπάμα με ένα μπερέ της γαλλικής διανόησης και τον ηγέτη των ρεπουμπλικάνων ντυμένο σε ένα μείγμα Γερμανού και Βρετανού, με τίτλο: «America turns European. A broken system, a lousy deal and no end in sight…». Για τον Economist, η φορολόγηση θα αυξηθεί - αν και βέβαια θα προτιμούσε να επιμερισθεί στο σύνολο, αντί στους πλούσιους - αλλά η έμφαση του είναι οι κοινωνικές παροχές. Οπότε, η αντιπαράθεση θα συνεχίσει να εστιάζεται στο κατά πόσο το δημόσιο χρέος θα μεγαλώνει, κατά πόσο θα πρέπει να αυξηθεί ο φόρος στον πλούτο και κατά πόσο είναι διαπραγματεύσιμα θέματα, όπως η παροχή ιατρικής περίθαλψης στους οικονομικά αδύναμους και τους συνταξιούχους.

http://www.guardian.co.uk/world/2012/dec/31/fiscal-cliff-congress-deadline-live

http://www.guardian.co.uk/world/2013/jan/01/fiscal-cliff-deal-white-house-republicans

http://www.washingtonpost.com/business/fiscal-cliff/biden-mcconnell-continue-cliff-talks-as-clock-winds-down/2012/12/31/66c044e2-534d-11e2-8b9e-dd8773594efc_story_2.html

Και στην Ευρώπη η δυσφορία αναζητά διέξοδο ακόμα και στα δικαστήρια: Στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης "η Merkel και η παρέα της"



Ενώ η Ελλάδα (και για να ακριβολογούμε, ο λαός της Ελλάδας), βιώνει μια κόλαση λόγω της οικονομικής εξαθλίωσης, μια Γερμανίδα δικηγόρος ακτιβίστρια η Sarah Luzia Hassel-Reusing σέρνει στο δικαστήριο "τη Μέρκελ και την παρέα της", για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Η Hassel-Reusing προσέφυγε ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου της Χάγης, επικαλούμενη εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, με αφορμή την κατάρρευση του ελληνικού συστήματος υγείας. Οι κατηγορούμενοι είναι: η Christine Lagarde (Διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ΔΝΤ), ο Jose Manuel Barroso (Πρόεδρος της Κομισιόν), ο Herman van Rompuy (Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου) και φυσικά, η "αγαπημένη των Ελλήνων" Angela Merkel (καγκελάριος της Γερμανίας). Στην προσφυγή της η Sarah Hassel-Reusing, που είναι γνωστή στον Ο.Η.Ε. για τον αγώνα της υπέρ των κοινωνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υπέβαλε

προσωπικά στις 21.11.2012, προσφυγή 30 σελίδων και πολυσέλιδων παραρτημάτων με υποστηρικτικό υλικό, αναφερόμενη και σε προηγούμενη υπόθεση που είχε υποβληθεί από τους Γιώργο Τράγκα, Αντώνιο Πρέκα, Παναγιώτη Τζένο και Δημήτριο Κωνσταντάρα, κατά των Christine Lagarde, Jose Manuel Barroso, Herman van Rompuy, Angela Merkel και Wolfgang Schäuble για υποψία διάπραξης εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, σύμφωνα με το άρθρο 7 της Συνθήκης της Ρώμης, η οποία προβλέπει την τελωνειακή ένωση των χωρών που συμμετείχαν.

Η Γερμανίδα δικηγόρος/ακτιβίστρια τονίζει ότι το πρόγραμμα λιτότητας έχει προκαλέσει ανθρωπιστική κρίση.
Από νομική άποψη, όταν κάποιος επιτίθεται σκόπιμα σε έναν πληθυσμό με πράξεις, γνωρίζοντας τί πρόκειται να συμβεί, τότε θεωρείται έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Το ερώτημα που τίθεται, λοιπόν, είναι μήπως η Merkel και "η παρέα της" δεν είχαν ιδέα για το τί επρόκειτο να συμβεί με τα όσα δέσμευαν την Ελλάδα και το λαό της; Πάντως, η Γερμανίδα ακτιβίστρια επικεντρώνεται στην άρση της παροχής υπηρεσιών υγείας και τις επιπτώσεις των μέτρων της Τρόικα σε φάρμακα και τρόφιμα, αφού τόσο η υγειονομική περίθαλψη, όσο και το καθολικό δικαίωμα στην τροφή, προστατεύονται από άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών). Επίσης, χρησιμοποιεί το άρθρο 7 του Καταστατικού της Ρώμης, το οποίο προνοεί ότι θα ληφθούν υπόψη και οι συνέπειες – πέραν της φύσης και του σκοπού – της εφαρμογής ή μη διατάξεων αναγκαστικού δικαίου, όπως συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα (η Συνθήκη της Ρώμης - http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:41998A0126(02):EL:NOT).
Η γερμανίδα δικηγόρος κατηγορεί τους Lagarde, Merkel, Barroso και Rompuy για την κατάρρευση του συστήματος υγείας στην Ελλάδα, αλλά και για τα περιστατικά ασιτίας.

Η δικηγόρος ακτιβίστρια θεωρεί πως η Ελλάδα είναι, απλώς, ένα πειραματόζωο για να διαπιστωθεί, πόσο μπορεί να αντέξει ένα κράτος τη λιτότητα, με τελικό στόχο τη διάλυση της δημόσιας διοίκησης και τις ιδιωτικοποιήσεις.
Η προσφυγή δεν περιορίζεται στα τέσσερα πρόσωπα, αλλά υποδεικνύει και εκείνους που συμβούλευσαν στη λήψη των αποφάσεων. Επιπλέον, προτείνει να ελεγχθούν πρόσωπα από το περιβάλλον της Goldman Sachs, της Bilderberg, και της Deutsche Bank.

Η πράξη της Hassel-Reusing προκαλεί ενδιαφέρον και είναι μέρος μια ευρύτερης προσπάθειας να αντιμετωπιστεί η επίθεση λιτότητας και αποδιάρθρωσης του κοινωνικού κράτους και με νομικά μέτρα- Ήδη ανάλογες πρωτοβουλίες υπάρχουν και σε επί μέρους χώρες, όπως η Πορτογαλία. Οπότε, το ενδιαφέρον είναι και ευρύτερο: Θα προχωρήσει η υπόθεση και θα φτάσει στο δικαστήριο ή θα σταματήσει στο δρόμο; Και αν σταματήσει, με ποιό αιτιολογικό θα απορριφθούν οι κατηγορίες; Αυτά τα ερωτήματα θα έχουν και τοπικά αντίκρισμα προοδευτικά.

Γαλλία – Αλγερία: Οι απολογίες ως συγκάλυψη του παρελθόντος ή ως αναγνώριση του μέλλοντος;

Ο Φρανσουά Ολάντ, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Αλγερία, δήλωσε ενώπιον του Αλγερινού Κοινοβουλίου «*Αναγνωρίζω εδώ τα δεινά που έφερε η αποικιοκρατία στον αλγερινό λαό*», με ειδικές αναφορές στις «σφαγές του Σετίφ, της Γκέλμα και της Χεράτα».
Η δήλωση του Ολάντ χαρακτηρίστηκε ως 'ιστορική', παρόλον ότι δεν εκφράστηκε καμιά απολογία, αν και ερμηνεύτηκε ως «έμμεση» απολογία. Η δήλωση συναρτήθηκε με μια άλλη για τον έλεγχο του μεταναστευτικού ρεύματος: σε εκείνη τη δήλωση ο έλεγχος της μετανάστευσης χαρακτηρίστηκε ως «αναγκαίος». Αυτό το μέρος της δήλωσης, δεν έλαβε την ίδια έκταση δημοσιότητας με την πρώτη – για την απολογία. Για το μεταναστευτικό υπήρχε και μια προσθήκη φράσης που αφορά κάπως τα δικαιώματα των μεταναστών; «δεν πρέπει -ο έλεγχος του μεταναστευτικού ρεύματος- να μετατρέπεται σε δρόμο μετ' εμποδίων ή ακόμη χειρότερα σε ταπείνωση».

Αν η πιο πάνω δήλωση τεθεί στο πλαίσιο των προσπαθειών της Ε.Ε. για μετατροπή της σε φρούριο («Fortress Europe"), ώστε να αποτρέπεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό η εισροή μεταναστών, κυρίως, προερχόμενων από πρώην αποικίες των χωρών μελών της Ένωσης, μάλλον δείχνει μια προσπάθεια ισορροπίας των γάλλων σοσιαλιστών ανάμεσα στη 'δικαιολογία' των πρακτικών που εφαρμόζονται και στις αριστερές καταβολές τους.

Η επιδημία των βιασμών – μέσο τιμωρίας και εργαλείο πολέμου ή «θάνατός σου η ζωή μου»

Ο Βιασμός και ο θάνατος μια νεαρής Ινδής προκάλεσε ένα πρωτοφανές κύμα διαμαρτυριών από γυναίκες και άνδρες. Η εικόνα που δημιουργήθηκε για ένα διάστημα, όσο οι κάμερες ήταν εστιασμένες στην Ινδία, αφορούσαν, βέβαια, τη «δυσμενή θέση των γυναικών» στη συγκεκριμένη χώρα. Όμως, η βία κατά τον γυναικών δεν είναι ινδικό φαινόμενο.

Διαστάσεις επιδημίας φαίνεται να λαμβάνουν οι βιασμοί, είτε ως μέσο τιμωρίας, είτε ως εργαλείο πολέμου (προηγούμενη σχετική αναφορά Μορφές δικαίου στις τοπικές διαμάχες της Κεντρικής Αφρικής: Οι τροχοί της δικαιοσύνης http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=237). Σημειώθηκαν απανωτά περιστατικά από το Περού μέχρι την Ινδία, κυρίως ανηλίκων.
Στη Δημοκρατία του Κόγκο, ο βιασμός και κατά κύριο λόγο ο κατ' επανάληψη βιασμός, χρησιμοποιήθηκε ως πολεμικό εργαλείο, στην Ινδία πρόσφατες μαρτυρίες κατέγραψαν το βιασμό οκτάχρονης στην περιοχή Saharsa, η οποία και δολοφονήθηκε και βιασμό πεντάχρονης, η οποία βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση (http://www.ndtv.com/article/karnataka/five-year-old-in-critical-condition-after-being-raped-in-karnataka-307277?fb), ενώ στο Περού καταγράφονται 35,000 εγκυμοσύνες να προκύπτουν από βιασμό (http://www.rhrealitycheck.org/article/2012/12/19/double-jeopardy-rape-victims-in-peru). Σε όλες τις περιπτώσεις, τα θύματα αντιμετωπίζουν πέραν από το βιασμό και τα τραύματα (σωματικά και ψυχολογικά) και τον κίνδυνο θανάτου από απόπειρες άμβλωσης, που στις περισσότερες χώρες θεωρείται παράνομη, αλλά και ποινές φυλάκισης.

Ο πολλαπλός βιασμός της 23χρονης γυναίκας στο Νέο Δελχί, που κατέληξε στο θάνατό της, ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και η είδηση κατέλαβε εξέχουσα θέση στα παγκόσμια ΜΜΕ. Στο Νέο Δελχί, όσο και στην Ισλαμαμπάντ πραγματοποιήθηκαν διαμαρτυρίες από χιλιάδες ανθρώπους, με αυτήν του Νέου Δελχί να είναι έξω από το Κοινοβούλιο, οι συμμετέχοντες της οποίας ζήτησαν αυστηρότερα μέτρα για τους δράστες και ενεργή δράση για άρση της βίας κατά των γυναικών. Οι δράστες, ομολόγησαν, αμέσως, μετά τη σύλληψή τους και αντιμετωπίζουν 1000 σελίδων κατηγορίες, οι οποίες απαγγέλλονται την πρώτη Πέμπτη του 2013, ενώπιον του δικαστηρίου. Ο βιασμός της νεαρής γυναίκας είχε ως τραγικό αποτέλεσμα την προώθηση ενός σχεδίου δράσης με 13 σημεία για την ασφάλεια των γυναικών και την πρόληψη περιστατικών σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας, με απώτερο στόχο τη νομοθετική μεταρρύθμιση για θανατική ποινή και χημικό ευνουχισμών των υπευθύνων, οι οποίοι καταδικάζονται. Στη νομοθετική

μεταρρύθμιση περιλαμβάνεται και ενδελεχής διερεύνηση περιστατικών βιασμών, ειδικά και σεξουαλικής παρενόχλησης γενικότερα.

Πολλές οργανώσεις, περιλαμβανομένων και των Ηνωμένων Εθνών, θεωρούν την επικρατούσα κατάσταση κατά των γυναικών ως εγχείρημα για εξάλειψη του φύλου (gendercide), στα ίδια επίπεδα με τις γενοκτονίες, αφού μέχρι και 200 εκατομμύρια κορίτσια αγνοούνται, ενώ οι αριθμοί για τις δολοφονίες, βιασμούς, κακοποιήσεις, εμπορία, εγκατάλειψη και παραμέληση είναι ανυπολόγιστοι. Για το λόγο αυτό, άρχισε εκστρατεία με την ονομασία «It's a girl» με σκοπό την ευαισθητοποίηση στο θέμα. Πέραν τούτου, η περίπτωση της 23χρονης στην Ινδία και ο τρόπος που φαίνεται να αντιμετωπίζεται το ζήτημα, καταδεικνύει και την επικινδυνότητα των αντιδράσεων, περιλαμβανομένου και του νομικού πλαισίου, αφού καταλήγει η ασφάλεια για ένα «είδος» βίας να προϋποθέτει την υποθήκευση της ζωής του ενόχου, ακόμα και του υπόπτου, χωρίς να αμφισβητείται το ότι η ανθρώπινη ζωή είναι δικαίωμα και προνόμιο για όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φύλου και η διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περιλαμβανομένης και της ασφάλειας, δεν μπορεί να προϋποθέτει την παραβίαση άλλου δικαιώματος ή ακόμα και του ιδίου.

http://www.womenundersiegeproject.org/blog/entry/eight-reasons-why-victim-blaming-needs-to-stop-writers-activists-and-surviv

http://timesofindia.indiatimes.com/city/lucknow/Woman-gang-raped-at-bus-stand-in-Mau-district-of-Uttar-Pradesh/articleshow/17692174.cms?intenttarget=no

http://www.womenundersiegeproject.org/blog/entry/redefining-the-rapist-the-line-between-nice-and-wrong

http://www.huffingtonpost.com/2012/12/31/india-gang-rape-case-womens-rights_n_2387685.html

http://www.independent.co.uk/voices/comment/sexual-violence-is-not-a-cultural-phenomenon-in-india--it-is-endemic-everywhere-8433445.html

http://www.asafeworldforwomen.org/womens-rights/wr-central-and-south-asia/wr-india/3531-delhi-slum-home-of-gang-rape-accused.html

Σαουδική Αραβία – Το microchip εντοπισμού των γυναικών και η νίκη μιας δίκης

Το Υπουργείο Εσωτερικών της Σαουδικής Αραβίας εισήγαγε νέα τεχνολογία για τον εντοπισμό γυναικών με την τοποθέτηση microchip, μέσω του οποίου αποστέλλονται μηνύματα στο κινητό τηλέφωνο του συζύγου ή κηδεμόνα για το πού βρίσκεται η κάθε

γυναίκα της οικογένειάς τους. Με αυτό τον τρόπο, οι γυναίκες, οι οποίες υποβάλλονται σε αυτή τη διαδικασία, βρίσκονται, ουσιαστικά και πρακτικά, σε προσωποκράτηση και συνεχή παρακολούθηση ως εγκληματίες. Για την πρακτική αυτή γράφει η Σαουδή συγγραφέας και ακτιβίστρια Wajeha Al-Huwaider, η οποία ανακηρύχθηκε το 2011, ως μία από τις 150 γυναίκες που συντάραξαν τον κόσμο. *(http://www.middleeasttransparent.com/spip.php?page=article&id_article=20786&lang=en)*

Παρόλες τις αντιξοότητες, η διεκδίκηση δεν φαίνεται να σταματά με κάθε τρόπο, περιλαμβανομένων και των δικαστηριακών αγώνων. Η 26χρονη Jamila, συγκαταλέγεται ανάμεσα στο 60% των γυναικών από τη Σαουδική Αραβία οι οποίες αποφοιτούν από τα πανεπιστήμια της χώρας, όχι όμως στο 17% γυναικών που εντάσσονται στην αγορά εργασίας. Η Jamila υπήρξε ανάμεσα στις πρώτες γυναίκες, οι οποίες σπούδασαν νομικά, έστω και αν ήταν εις γνώση της ότι απαγορεύεται στις γυναίκες να αγορεύουν ενώπιον δικαστηρίου και ανάμεσα στις πρώτες γυναίκες, οι οποίες κινητοποιούνται νομικά ώστε να αρθεί αυτή η απαγόρευση, έστω και αν αυτό σημαίνει τη δημιουργία ξεχωριστών γραφείων για γυναίκες, ώστε να βρίσκονται σε διαφορετικούς χώρους εργασίες με τους άντρες συνάδελφούς τους.
http://www.bbc.co.uk/news/business-20697030

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Η έκκληση για αντιφασιστική συγκέντρωση στο τέλος του χρόνου



http://antartescy.blogspot.com/2012/12/1400.html

Ολιστική αποκατάσταση σημαίνει (και) κοινωνική χειραφέτηση

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 12/1/2012
17:00 : Προβολή του βραβευμένου ντοκιμαντέρ με τίτλο ΑΚΟΥΣΕ ΜΕ που έχει ως πρωταγωνιστή έναν δεκατριάχρονο μαθητή με εγκεφαλική παράλυση που διεκδικεί το αναφαίρετο δικαίωμά του ένταξης στο γενικό εκπαιδευτικό πλαίσιο

18:00 – ΠΑΝΕΛ με θέμα: Ολιστική αποκατάσταση σημαίνει (και) κοινωνική χειραφέτηση.
Συντονιστής: Αντώνης Σκορδίλης. Μετέχουν: Μανώλης Σκορδίλης (καθηγητής πανεπιστημίου Αθηνών) - Χριστάκης Νικολαΐδης (πρόεδρος ΚΥΣΟΑ) - Σιμώνη Συμεωνίδου (καθηγήτρια πανεπιστημίου Κύπρου)

Σάββατο 12 Ιανουαρίου 2013, 5μμ,
στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Λευκωσίας,
προβολή του βραβευμένου ντοκιμαντέρ
της Μαριάννας Οικονόμου

"άκουσέ με"



Η προβολή του ντοκιμαντέρ «Άκουσέ με» της Μ. Οικονόμου, γίνεται στα πλαίσια της ημερίδας που διοργανώνει η Παγκύπρια Οργάνωση Γονέων και Φίλων Παιδιών με Εγκεφαλικές και άλλες Παραλύσεις «Αγκαλιά Ελπίδας» με τίτλο:

**ΔΟΜΕΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΠΑΡΑΛΥΣΗ:
ΤΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ, ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ, Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ.**

Ορίζουμε την αναγκαιότητα, διεκδικούμε βήμα-βήμα την ικανοποίησή της!

Το ντοκιμαντέρ έχει ως πρωταγωνιστή έναν δεκατριάχρονο μαθητή με εγκεφαλική παράλυση που διεκδικεί το αναφαίρετο δικαίωμά του ένταξης στο γενικό εκπαιδευτικό πλαίσιο.
Σύνοψη της ταινίας: Μέσα από την επιθυμία του Κώστα να πάει σε κανονικό και όχι σε ειδικό γυμνάσιο, διαφαίνεται πόσο διαφορετικά αντιλαμβάνεται, βιώνει και αντιμετωπίζει το κάθε μέλος της οικογένειάς του την κινητική του αναπηρία.
Η ταινία παρακολουθεί την αγωνία, τα διλήμματα και τις συγκρούσεις που προκαλεί στην οικογένεια η επιλογή σχολείου του Κώστα. Παράλληλα, η ταινία παρουσιάζει την ιδιαίτερη σχέση του με την αδελφή του -σχέση καθοριστική για τη ζωή και των δυο. «Αν πέσω, έχω τη δύναμη να σηκωθώ. Αν με κοροϊδέψουν, δεν θα κλάψω. Θέλω να κάνω φίλους. Αφήστε με να είμαι εγώ υπεύθυνος για τον εαυτό μου.»



ΑΓΚΑΛΙΑ ΕΛΠΙΔΑΣ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
ΜΕ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΑΛΥΣΕΙΣ

ΣΠΟΝΤΕΣ

(ειδική έκδοση αφιερωμένη στο καταπιεσμένο ασυνείδητο, και την, επίσης, καταπιεσμένη ταξική συνείδηση, των εργαζόμενων στα εργοστάσια πληροφορίας – οι οποίοι ονομάζονται, στις καλές εποχές, και δημοσιογράφοι)



- **Πάλι ο Ορφανίδης στο Σίγμα;** Θα πρέπει να υπάρχει κάποιος, που θέλει να εκδικείται τους δημοσιογράφους για να τους υποβάλει σε αυτήν την κατ'επαναληψη κωμωδία. Ο Ορφανίδης δεν έχει τίποτα νέο να πει και αυτές οι προσκλήσεις, απλώς, πιστοποιούν την αδυναμία του να κατανοήσει ακόμα τί έχει κάνει. Όταν ένας άνθρωπος δεν κατανοεί καν το νομικό ζήτημα της υφαρπαγής δημόσιας περιουσίας στο ζήτημα των σκληρών δίσκων, τί να πεις; Το ότι καμώνεται ότι δεν καταλαβαίνει και την αντίφαση της πολιτικής του για ψηλά επιτόκια, ενώ ο ίδιος έδινε στον εαυτό του δάνειο με επιτόκιο κάτω του 1%, είναι χαρακτηριστικό μιας ολόκληρης νοοτροπίας. Το πρόβλημα, βέβαια, όταν είσαι δημοσιογράφος είναι να βγάζεις και κάτι νέο. Όταν σου στέλλουν ένα τύπο που επαναλαμβάνει ακριβώς τα ίδια κάθε φορά, και δεν μπορείς, καν, να του υποβάλεις δύσκολη ερώτηση (γιατί σου το στέλλουν πακέτο, οι "ανώτεροι" και πρέπει να τον αντέξεις), τότε μοιάζει και με υπόγεια εκδίκηση. Ακόμα και αν είσαι στέλεχος του Συναγερμού και θέλεις να κάνεις την αβαρία. Υπάρχει, βέβαια και το μαζοχιστικό σύνδρομο. Θα γίνει, πάντως, ενδιαφέρον ανέκδοτο ο Ορφανίδης.

- **Τελικά κατάλαβε ότι τα 10 δις είναι για τις τράπεζες;** Τη Δευτέρα 7/1, ο Ν. Παπαδόπουλος δήλωσε ότι στην επιτροπή οικονομικών θα συζητούσαν για το πώς έφτασαν οι ανάγκες των τραπεζών στα 10 δις. Αυτό είναι συγκριτική πρόοδος, αφού τώρα εμπέδωσε το ποσό που χρειάζονται οι τράπεζες – προηγουμένως, φαινόταν να νομίζει ότι είναι το ποσό για το κράτος. Άντε κ. Παπαδόπουλε, τώρα που το έμαθες, δεν θέλεις να ρωτήσεις και τους αρμόδιους των τραπεζών, πώς οδήγησαν την οικονομία εκεί; Αλλά, βέβαια, είναι και δύσκολο όταν τόσα χρόνια πληρώνεσαι από μια από αυτές. Και είδες με πόση

προσπάθεια σε περιβάλει η λογοκρισία των ΜΜΕ. Φαντάστηκες τί θα γίνει, όταν, κάποτε, εφαρμοστούν τα μισά κριτήρια ερωτήσεων, που εφαρμόζονται στις υστερίες στις οποίες συμμετέχεις, σε εσένα; Γι' αυτό κράτα μικρό καλάθι. Όσοι εξαγοράζεις, εξαγοράζονται.

- **Τον πληρώνουν ή πληρώνει για τη στήλη;** Ένας από τους πιο γραφικούς αρθρογράφους του Φιλελευθέρου είναι ο Γ. Καλλινίκου. Συναγερμικος αφοσιωμένος, όπως ένα πρόβατο που βελάζει στη μάντρα, νομίζοντας ότι βλέπει λιβάδια γύρω του. Και καλά κάνει, φυσικά, η εφημερίδα να έχει και από όλες τις απόψεις. Αλλά έχοντας, ήδη, εκδοχές του Συναγερμού, τόσους ΕΔΕΚίτες κολλημένους να πουλούν τα γνωστά, ΔΗΚΟϊκούς να κάνουν τα αντίστοιχα, γιατί δεν δίνουν και σε ένα ΑΚΕΛικό μια αντίστοιχη στήλη απέναντι στον Καλλινίκου; Τι κακό μπορεί να κάνει ένας διάλογος – που θα είναι έτσι και αλλιώς ανισομερής; Εκτός αν υπάρχει φόβος για κάτι.

- **Θα τολμούσαν τα ΜΜΕ;** Είναι φανερό ότι δεν θα υπάρχει ισόμερης κάλυψη των προεκλογικών εκστρατειών. Αν είχαμε, όμως, μια ισόμερη κάλυψη; Για να κατανοηθεί η τεραστία προκατάληψη, το μόνο που έχει να κάνει κάποιος είναι να μετρήσει τους σχολιογράφους (αυτούς που επιλέγονται να έχουν στήλη) στις εφημερίδες, να δει μετά τους αρχισυντάκτες (και την ιδεολογική τους κατεύθυνση) και ακολούθως, του ιδιοκτήτες – δεν είναι με σειρά σημασίας η αναφορά. Ή μπορεί να ξεκινήσει και από τους τηλεοπτικούς παρουσιαστές – και πάλι με την κομματική καταγωγή και την οικογενειακή διαπλοκή και προκατάληψη. Είναι φανερό, ότι τα ΜΜΕ φοβούνται την ισόμερη κάλυψη. Το ενδιαφέρον είναι γιατί. Φοβούνται, μήπως, ξυπνήσει πιο γρήγορα ο κόσμος; Είναι ένας λογικός φόβος. Το 1998, μερικοί προετοίμαζαν το φαγοπότι του χρηματιστηρίου και ετοίμαζαν τις μίζες για τους πυραύλους. Τώρα, βέβαια, έχουν να συγκαλύψουν τις τράπεζες γιατί το σύστημα φαίνεται να εξαρθρώθηκε σε σημαντικά σημεία και οι αποκαλύψεις, όπως και οι επιμονές των Ευρωπαίων, που τώρα δείχνουν και τα δόντια τους, απειλούν με βαθύτερη κρίση νομιμότητας, το καθεστώς που οικοδομήθηκε για δεκαετίες. Αλλά, μάλλον, μερικοί κάτι θα θέλουν να τσιμπήσουν, επίσης. Θα τους αφήσουν, όμως, οι Ευρωπαίοι «της οικογένειας»;

- **Ένα κεντρικό ζήτημα της επόμενης περιόδου.** Το ζήτημα της δημοκρατίας και των ΜΜΕ είναι, πια, ένα από τα κεντρικά θέματα της κοινωνίας. Τα ΜΜΕ έχουν ουσιαστικά οπισθοχωρήσει, σε ένα αμυντικό σχηματισμό για την προστασία του

κατεστημένου από την κρίση που προκάλεσαν οι τράπεζές του. Λογικά, ακόμα και οι πολιτικοί, θα πρέπει να καταλαβαίνουν ότι αυτή η λογική της ελεγχόμενης πληροφορίας δεν μπορεί να είναι η βάση μιας οποιαδήποτε δημόσιας συζήτησης. Μερικοί την ανέχονται και άλλοι δεν καταλαβαίνουν, προφανώς. Πάντως, η αποκάλυψη του περασμένου χρόνου ήταν διάφοροι δημοσιογράφοι που το έπαιζαν ρισκέ, κάποτε σε διάφορα (από κοινωνικά θέματα μέχρι το κυπριακό) και οι οποίοι στρατεύθηκαν με μοναδική υπακοή για τα συμφέροντα των τραπεζών και των ιδιοκτητών. Και έτσι, εκτός από τις τράπεζες, μάθαμε και κάτι άλλο που έχει ενδιαφέρον. Η απομυθοποίηση είναι η αρχή της λογικής ανάγνωσης των δεδομένων.

- **Όταν ο δημοσιογράφος δεν μπορεί να διαμαρτυρηθεί για το αφεντικό του.** Ένας δημοσιογράφος διαμαρτυρήθηκε μέσα από την στήλη του γιατί ο 13^ος^ δεν δόθηκε σε όλους του εργαζόμενους. Και κατά που διέταξαν τα αφεντικά ήθελε να κάνει κριτική στην κυβέρνηση. Το θέμα, βέβαια, είναι ότι δεν τολμούσε να παραδεχθεί ότι ο ίδιος δεν πήρε γιατί το αφεντικό, που θέλει αντιπολίτευση και ξερό ψωμί στα σχόλια, έτσι αποφάσισε. Οπότε, όταν δεν μπορείς να υπερασπιστείς τα δικαιώματα σου, φωνάζεις του γείτονα, γιατί εκείνος μιλά.